

GELİŞİM RÜZGARI

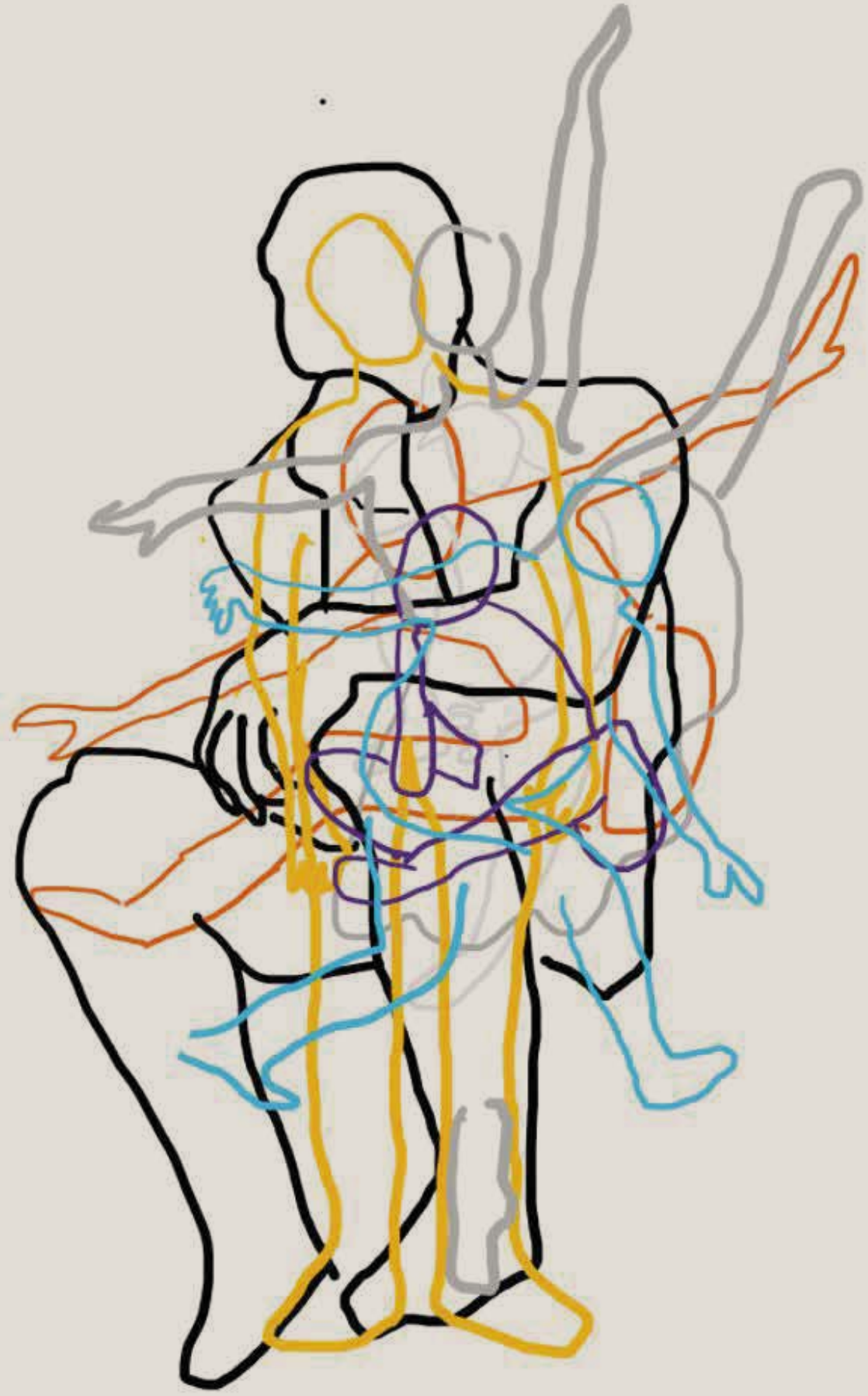
ESKİŞEHİR
GELİŞİM OKULLARI

1.SAYI

İKAYE
ŞİİR

EN ÇOK SATAN KİTAPLAR İ EDEBİYAT
YAZARLAR

PARAMPARÇA

Zehra mezuniyet kutlaması için kütüphanede arkadaşlarıyla birlikte kutlama yapacaktı. Kutlama saati geldi çattı. Ama kütüphanede Zehra'dan başka kimsecikler yoktu. Zehra arkadaşlarını beklerken kutlamada yapacağı konuşması için kütüphanenin kitaplıklarında gezinmeye başladı. O sırada sürekli telefonuna bakıyordu ama hiç mesaj gelmiyordu.

Kırmızı bir kitap dikkatini çekti. Kitabın adı "Paramparça" idi. Kitap yazarının kalbinin ne kadar paramparça olduğunu, her seferinde onarmaya çalışsa da hep bir tarafının hasarlı olacağını anlatıyordu. Kitabı almak için yöneldiğinde kütüphanede temizlik yapan abla: "O kitap, ne zaman gece vardiyasına kalsam bana hep arkadaş olmuştur. Çok iyi bir kitaptır, kitabın yazarı sanki benim hayatımı anlatmış gibiydi." dedi. Zehra hemen arkasını döndü. Temizlikçiye selam vererek kitabı okumaya başladı. Kitap çok uzun bir kitap değildi, aşırı derecede de merak ettiği için bir çırpıda okuyuverdi. Kitabı bitirdiğinde 1 saat geçmişti ama kütüphaneye gelen giden yoktu. Sadece Zehra ve temizlikçi vardı. Zehra, temizlikçinin yanına giderek kitap hakkında sohbet etmek istedi. İlk olarak temizlikçiye ismini sormakla başladı. Temizlikçinin adı Ay gibi güzel yüzlü kız anlamına gelen "Ayza" imiş. Böyle güzel ismi olan birinin kitapta yazarlarla nasıl alakası olabileceğini merak etti ve sordu. Ayza hemen anlatmaya başladı. Belli ki çok dolmuştu. Babasının annesini döverek öldürdüğünü, okula gitmesine izin vermediğini, babasının sürekli kendisini dövdüğünü anlattı. Babasının Ayza 15 yaşındayken bir adamla evlendirip ortadan kaybolduğunu, hiç merak edip aramadığını, evlendiği adamın onu her gün dövdüğünü, 15 yıl boyunca o adama dayanmaya çalışıp 15 yıl sonra boşanabildiğini anlattı. Sokaklarda küçücük kızıyla tek başına kaldığını anlattıktan sonra biraz duraksadı çünkü kızını hatırlamıştı. Kızı annesine temizlikçi olduğu için kötü davranıyordu. Yine de kızının onun gibi olmaması için çalışmaya ve okumaya başlayıp kütüphanedeki kitapların çoğunu hem kendisinin okuduğunu hem de kızına götürüp kızının da kitap okumasını sağladığını anlatırken ağlamaya başladı. Zehra "Kızın nerede şuan?" diye sordu. Ayza hemen gözyaşlarını silip üniversitede doktorluk okuyor, dedi.

Zehra gerçekten çok duygulanmıştı. Ayza'nın bu kadar güçlü olduğunu hiç düşünmemişti ama ne kadar güçlü bir kadın olduğunu fark etti. Ayza bu kadar zamandır bu olayları kimseye anlatamamış isminin anlamını zamanla yitirmişti. Onun yerine yüzü daima asık ve mutsuz bir Ayza gelmişti. Zehra, Ayza'nın kalbinin paramparça olduğunu hissedebiliyordu.

Son bir kez telefonuna bakıp evine gidecekti artık. Telefonuna baktı ve hiçbir mesaj göremedi. Sosyal medyasına girdi ve çağırdığı arkadaşlarının hepsi Zehra'yı çağırmadan kutlama yapıp çok eğlendiklerini gördü. Ayza, Zehra'nın ne kadar üzülmediğini gördü ki hemen Zehra'nın yanına gidip Zehra'ya sarıldı. Üzülme, dedi. Buraya ne zaman istersen gelersin dertleşiriz, dedi. Zehra eve giderken yolda Ayza'nın ne kadar büyük acılar yaşadığını düşünüp arkadaşları onunla buluşmadığı için üzülmemeye karar verdi.

2 ay sonra Zehra üniversiteyi kazandığını haber vermek için kütüphaneye gitti ama kütüphanede temizlik yapan abla değişmişti. Her yerde Ayza'yı aradı ama bir türlü bulamadı. Yeni gelen temizlikçiye sordu. Yeni gelen temizlikçi "Ben Ayza diye birini tanımıyorum, bana temizlikçi ihtiyacımız var dediler ve işe aldılar." dedi. Zehra, daha sonra kütüphane müdürüne sordu. Kütüphane müdürü "1 ay önce öldü." dedi. Zehra Ayza'nın evinin adresini istedi ve kütüphane müdürü de verdi. Zehra hemen Ayza'nın evine gitti. Ayza'nın kızı kapıyı açtı. Çökmüş durumdaydı. Daha fazla rahatsız etmemek için Zehra "Başınız sağ olsun." diyerek hemen eve döndü. Çok üzülmüşü ama Ayza üzülmemesini söylediği için üzülmemeye çalışıyordu. Ayza bu hayatta neredeyse hiç mutlu olamamış ve mutlu olamadan da ölmüştü. Kızının okumasını o kadar desteklemiş ama doktor olduğunu göremeden gitmişti. Kalbi çok kırılmıştı, hayatına giren insanlar da tekme atmaya devam etmişti kalbine. Biraz zaman geçtikten sonra neden öldüğünü araştırdım. Kalp krizindenmiş. Belki kızı tedavi edebilirdi ama artık öldükten sonra her şey çok geç. Kızı çok pişman olmuştu annesinin mesleğini kötülediği için ama son pişmanlık fayda etmedi.

Sinem
BEKEN ile

Merhabalar Sinem Hocam, bizimle röportaj yapmayı kabul ettiğiniz için çok teşekkür ederiz. Biz sizi az çok tanıyoruz ancak sizi tanımayanlara kendinizi kısaca tanıtabilir misiniz? Nerede doğdunuz, eğitiminizi hangi okullarda tamamladınız?

Manisa'da doğdum, ilk ve ortaöğretimimi de burada tamamladım. Daha sonra Karadeniz Teknik Üniversitesi Biyoloji Öğretmenliğinden mezun oldum.

Peki, öğretmen olmaya nasıl karar verdiniz?

Bir tane matematik öğretmenimiz vardı, Tekin Hoca. Kendisini babamdan daha çok görürdüm. O bize hep sorardı "Ne olmak istersiniz?" diye. O zaman da kalkıp öğretmen olmak istediğimi söyleyemedim çünkü hep mühendislik, doktorluk gibi meslekler seçmemizi isterdi. Ben hep öğretmeyi sevmişimdir. Küçükken kardeşimi karşıma oturtur, okuldan tebeşir de getirip öğretmenmiş gibi yoklama alıp ona ders anlatırdım.

Meslek olarak öğretmeye ne zaman ve nerede başlamıştınız? Hatta mümkünse bizimle aklınızda yer etmiş birkaç anınızı paylaşabilir misiniz?

Ben 1994 üniversite girişliyim 4 yıl okuduktan sonra 1998'de mezun olup Manisa'nın Salihli ilçesindeki bir özel dershanede 3 yıl öğretmenlik yaptım. Ardından Bandırma'ya gidip orada 5 yıl biyoloji öğretmeni ve 4 yıl da müdür yardımcısı olarak çalıştım. Ben mesleğe ilk başladığım zamanlarda o kadar acemiydim ki maaşımın hepsini kitaplara yatırıyordum. Sabahlara kadar kitap okuyup soru çözüyordum çünkü biz üniversitede Latince üst düzey biyoloji gördük. Üniversiteden yeni çıkınca da bilgileri nasıl aktaracağım konusunda sıkıntı yaşıyordum. Hatta benim Ensar adında çok başarılı bir öğrencim vardı. Sürekli ona ders çalıştıracağımı söyleyerek yanıma çağırıyordum, beraber öğreniyorduk. Bir de ben bugünkü öğretmenlerimize göre daha şansızdım çünkü ben dershanedeki tek biyoloji öğretmeniydim ama o zamanki ekibimizde çok deneyimli öğretmenler vardı. Biz dershanede beyaz önlük giyerdik. Bana da hep çok yakıştığını söylerlerdi. Ben de havalara girerdim ama şimdi anlıyorum ki onlar benim kendime olan güvensizliğimi seziyorlardı ve bana destek oluyorlardı.

Bandırma'dan Eskişehir'e yolunuz nasıl düştü peki? Oldukça farklı iki yer gibi duruyor.

Benim büyük oğlum otizmli ve kendisinin en iyi özel eğitim alacağı yerlerden birinin Eskişehir olduğunu öğrenince de Eskişehir'e tayin istedik. O zamandan beri de Eskişehir'deyiz.

Daha önceden öğretmenlik yaptığınızı söylediniz, Eskişehir'e geldiğinizde de öğretmenliğe devam etme fırsatınız oldu mu?

Ben aslında öğretmenliği yöneticiliğe tercih eden biriyim. Eskişehir'e geldiğimde de özellikle Eskişehir Gelişim Okulları ile görüştüğümde daha önceden bir yöneticilik deneyimimin olduğunu söylememiştim ancak Bandırma'daki okulumla referans için görüştüklerinde benim çok iyi yöneticilik yaptığımı söylemişler. Böyle olunca da beni yönetici olarak işe aldılar, öğretmen olamadım.

Her ne kadar yöneticilik ilk tercihiniz olmasa da sizce bir okul yöneticisi nasıl olmalıdır?

Bence yöneticilik doğuştan gelen bir özellik. Yani yönetici doğulur diyebiliriz. Yöneticiliğin benim için 4 temel unsuru vardır: iyi kriz yönetimi, risk almak, güven verebilmek ve iletişim becerisi. İyi bir yöneticinin bu muhteşem dörtlünün yanında liderlik vasıflarının da yüksek olması gerektiğini düşünüyorum.

Öğrencilerinizin hayatına ne gibi katkılar sağlamak hedefiniz?

Öğrencilere katmayı hedeflediklerimde ilk sırada disiplin geliyor. Tabii ki disiplinin yanında merhamet, vicdan gibi insanî vasıflar da kazanmanızı istiyoruz.

Branşınızın biyoloji olduğunu önceki sorularımızda öğrendik. Peki, sizce biyoloji alanının öğrencilere katkıları nelerdir ve öğrencilere daha fazla katkı sağlaması için ne gibi değişiklikler yapılmalı?

Biyoloji en temelinde canlıların, nasıl işlediğine ışık tutar. Bir insanın da kendisini tanıması, öğrenmesi bence çok önemlidir. Bence hiçbir branş gereksiz değildir. Branşlar gereksiz olmadığı gibi biyoloji müfredatında da gereksiz olduğunu düşündüğüm herhangi bir kısım mevcut değil. Hatta evrim, oksijenli solunumun evrimsel açıklaması gibi konuların da kalkmış olması bana çok manalı gelmiyor.

Evrım sadece insanın maymundan gelmesi değildir. Şu an yaşadığımız pandemi süreci bile bir doğal seleksiyondur. Bence öğrencinin kendisine daha fazla değer katması için de edindiği bilgileri yalnızca sınavları geçebilmek için değil bir konuyu farklı şekilde ele alabilme, entelektüel bir birikim oluşturabilmesi için öğrenmesi gerekir. Yani iş biraz öğrencide bitiyor.

Yöneticiliğin dış pencereden bir hayli stresli ve meşakkatli bir iş olduğunu görebiliyoruz. Bu mevkinin zorlukları neler, aile hayatınızı nasıl etkiliyor?

Benim özel hayatım yok gibi bir şey. İyi bir anne ve eş olmaya çalışıyorum. Daha fazlasını yapmak istiyorum ama fiziksel anlamda zorlanıyorum. Ben eve de işimi getiririm. Bu durum benim işime fazla bağlı olmamdan kaynaklanıyor olabilir. Ama ben yerinde duramayan bir insanım, sizin yaş grubunuzla çalışmak da beni ayrıca motive ediyor. Bu yoğunlukla da böyle başa çıkabildiğimi düşünüyorum.

Bahsettiklerinizden yöneticiliğin yoğun çalışma ve fedakârlık gerektirdiğini anladık. Peki, bu yoldaki başarınızın sırrını öğrenebilir miyiz?

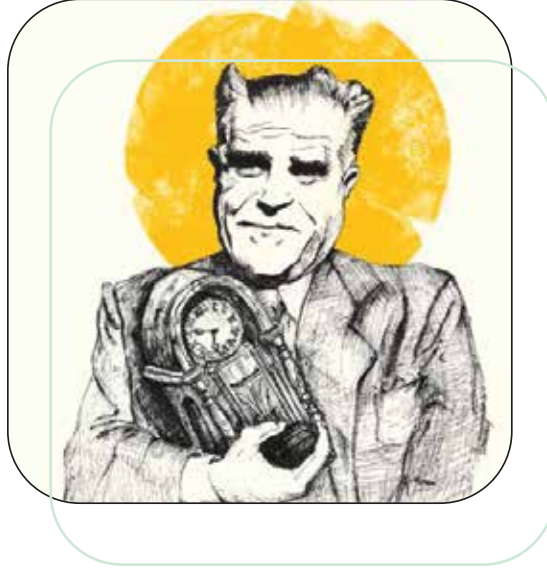
Bu yolda çevrem bana katkısı çok büyük. Özellikle kurucumuz Erdal Bey'in bitmeyen enerjisi benim motivasyon kaynağım oluyor. Kendisi durmuyor, sizi de durdurmuyor. Biliyorsunuz biz okulumuzun fen lisesi kısmını biraz geç, 2010'da açtık. O zamanın favori okullarını ve çevrelerini inceliyordum, Erdal Bey ise bana "Kendine has bir okul olacaksın, dünyayı ve Türkiye'yi incele." diyordu. Başarılı bir yönetici olmanın diğer sırrı da sizinle uyumlu bir ekiple uzun yıllar çalışabilmek. Bu nokta da Erdal Bey'e ekibimin sürekliliğini sağladığı için teşekkür ederim.

Bizim hazırladığımız sorular bu kadardı, bize değerli zamanınızı ayırdığınız için çok teşekkür ederiz. Son olarak sizin eklemek istediğiniz bir şey var mı?

Bence başaramayacak çocuk yoktur. Atatürk'ün çok sevdiğim "Eğitimde feda edilecek tek bir birey yoktur." sözünü bu konuda her zaman kendime örnek alırım. Sizler de hiçbir zaman bu konuda inancınızı yitirmeyin. Sizlere ve tüm öğrencilere başarılar diliyorum, böylesine güzel bir röportaj için çok teşekkür ederim

Mesleği Öğretmenlik Olan Yazar Ve Şairlerimiz

Ahmet Hamdi Tanpınar

YAĞMUR ÇETİN

Ahmet Hamdi Tanpınar, 23 Haziran 1901'de İstanbul'da doğdu. 1914 yılında henüz 13 yaşında annesini kaybetti. 2 yıl sonra babasını tayini çıkması ile Antalya'ya yerleştiler. Liseyi burada bitirdikten sonra 1919'da İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde eğitimine devam etti. Etkilendiği hocası Yahya Kemal Beyatlı ile birlikte geniş bir edebiyat çevresi edindi. 1923 yılında Şeyhi'nin Husrev-ü Şirin mesnevisi üzerine hazırladığı tezi ile mezun oldu.

Ahmet Hamdi Tanpınar eserleriyle, kişiliği ve kültürüyle önemli bir yazardır. Edebiyatın roman, hikâye, deneme, şiir, tenkit, inceleme, edebiyat tarihi alanlarında eser verdi. Önce hocası, daha sonra dostu olan Yahya Kemal'den Batı Edebiyatı ve divan şiirinin zevkini, millet ve tarih hakkındaki görüşlerinin temelini, edebî eserin dille ilgisini ve dili kullanma sanatını aldı. Onun öncülüğüyle, öğrenciliğinde Baudelaire, Verlaine, Mallarmé, Anatole France, Goethe, Dostoyevski'yi yoğun olarak okudu.

İlk şiirleri 1921-1923 arasında Dergâh dergisinde yayımlandı. Daha sonra Millî Mecmua, Hayat, Görüş dergilerinde şiir yayımladı. 1932 yılından sonra yazdığı şiirleri Varlık, Ağaç, Görüş, Oluş, Ülkü, İstanbul vb. dergilerde yayımlandı. Şiirlerinin küçük bir bölümünü ölümünden bir yıl önce kitaplaştırdı. Şiirlerinde zaman kavramı üzerinde sıkça durmuştur. Onun eserlerinde zaman, basit bir süreklilik göstermez, çok katlı ve karmaşıktır. "Bursa'da Zaman" şiiri bu olgunun güzel bir örneğidir. İnsan ruhuna, özellikle bilinçaltına ve zamana yer verişiyse, romanlarında işlediği konulara yaklaşıp. Küçük yaşta kaybettiği annesinin yokluğundan duyduğu acıyı ve kendisini avutacak bir sevginin özlemini dile getirmiştir bu yüzden şiirlerinde, içe dönük bir bakışla doğa ile iletişim kurmaya çalışmıştır.

Tanpınar'ın ilk iki hikâyesi, "Geçmiş Zaman Elbise-leri" ve "Erzurumlu Tahsin"dir. İlk hikâyesinde olay rüya gibi bir dekor içinde geçer. Hikâyelerinde rüya temasını sıkça işler. "Abdullah Efendinin Rüyalari" tamamen bir rüya hikâyesidir. "Rüyalar Hikâyesi"nde ise bu doğrultuda çok yönlü açıklamalar ve yorumlar getirdi. Yazarlık hayatı boyunca toplam on dört öykü yayımladı. Kişilerin ön planda tutulduğu öykülerinin baş kişilerinde kendi iç dünyasını yansıtmış, genelde kişilerin ruhsal çöküntüsünü, yaşamın gerçeklerinden çok iç benliklerine sığınış-larını sergilemiştir.

Düşünceye sık sık yer veren yazar, genellikle yaşadığı ızdırapları, umutlarını, özleyişlerini ve aşklarını dile getirmiştir. Öykülerinde de zaman kavramı üzerinde sıkça duran Tanpınar, geçmişle içinde bulunulan zamanı bilinç-bilinçaltı çatışması biçiminde vermiştir. Öykülerinde, geçmişlerindeki kimi olayların etkisiyle akış güçleri dış dünya ile uyumlarını yitirmiş, yaşamları karabasanların, korkulu düşlerin kuyularına yuvarlanan kişiler çoğunluktadır.

1923-1924 yıllarında "Erzurum Lisesi", 1925-1927 yıllarında ise "Konya Lise-si", 1930-1932 yılları arasında da "Gazi Terbiye Enstitüsü"nde edebiyat öğretmenliği yaptı. 1932'de de İstanbul Kadıköy Lisesi'nde edebiyat öğretmenliğine devam etti. Ahmet Haşim'in ölümü ile "Güzel Sanatlar Akademisi"nde boşalan sanat tarihi öğretmenliği görevine getirildi. Aynı dönemde "Amerikan Koleji"nde Türk Edebiyatı dersleri vermeye başladı.

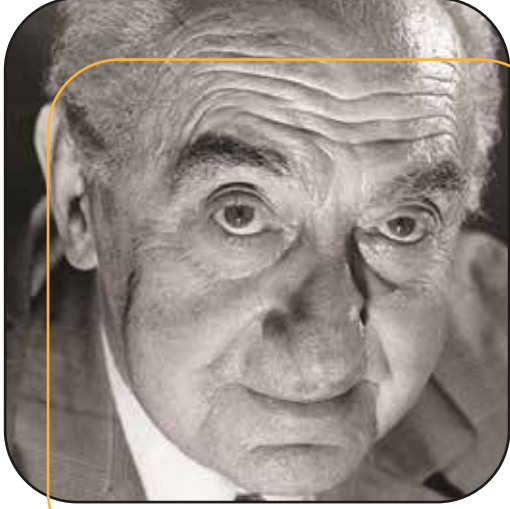
Güzel Sanatlar Akademisi estetik ve mitoloji hocalığı sırasında plastik sanatlarla olan yakınlığı, ileride edebiyatla, şiirle ilgili yazılarına yansıdı. Lanson, Brunetiére, Thibaudet gibi Fransız eleştir-men ve edebiyat tarihçilerini; Freud, Jung ve Bac-helard'ı okudu. Türk musikisi de yoğunlukla ilgilendiği bir alan oldu. Zaman duygusunu, mazi düşün-cesini ve rüya estetiğini eserlerinde sıkça işledi ve eserlerinin dokusuna kattı. N. Gürbilek'in deyişiyle akmakta olan zaman, erkek; geçmiş, kadındır onda.

Bilinen ilk düzyazısı 1928'de Hayat dergisinde yayımlanan "Bugünkü Edebiyatımız Hakkında Birkaç Düşünce"dir. Daha sonra yazdığı "Şiir Hak-kında" yazısında, daha o yıllarda Türk şiirinde vezne ve kafiye karşı başlamış olan husumeti eleştirdi. Ona göre vezin, kafiye, şekil vs. arızî unsurlar "şiirin nizâmını, mükemmeliyet dediğimiz kıvılcımı çıkartmak için, zekânın madde ile müca-delesini temin" etmekteydi. 1930'da Şiir Hakkında adı altında peş peşe makaleler yayımladı. Ayrıca, tarih, estetik, müzik, şehir, hüsn-i hat ve resim konularında deneme yazdı. Denemeleri, Türk nesrinin zengin, derin ve güzel örnekleri oldu.

1942'de politikaya atıldı. Maraş Milletvekili olarak olarak meclise girdi. 1946 yılına kadar bir süre Milli Eğitim Bakanlığı Müfettişliği ve Güzel Sanatlar Akademisi, estetik öğretmenliği yaptı. Milletvekilliği süresi dolduktan sonra "İstanbul Üniversitesi"ne geri döndü.

1953'te Fransa, Belçika, Hollanda, İngiltere, İtalya ve İspanya'yı kapsayan 6 aylık bir Avrupa gezisi yaptı. 1955'te Paris'e, Filmoloji Kongresi üyesi olarak gitti. Münih'te, 1957'de, "14. Müsteşirler Kongresi"ne bir bildiri sundu. Ardından 1959'da Fransa, İngiltere, Portekiz ve İsviçre'de kaldı. 23 Ocak 1962'de, İstanbul'da, kalp krizi sonucu hayatını kaybetti.

Faruk Nafiz Çamlıbel

ALARA ER

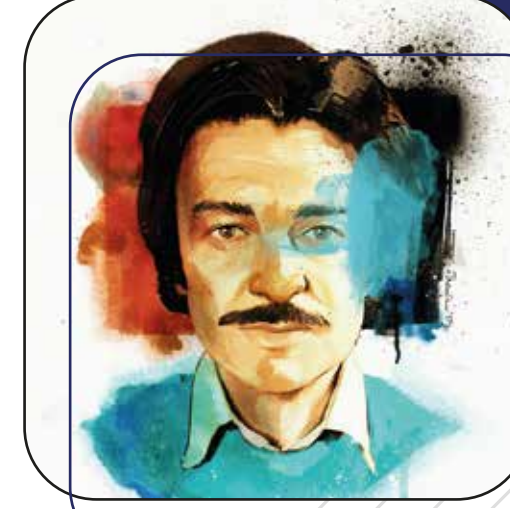
Türk şair, oyun yazarı, gazeteci, siyaset adamı olan Faruk Nafiz Çamlıbel 18 Mayıs 1898 tarihinde İstanbul'da doğmuştur. İlk ve orta eğitimini Bakırköy Rüştüyesi ile Hadika-i Meşveret İdadisi'nde tamamlamıştır. Yüksek eğitimine İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde devam ederken 1917 yılında aldığı teklifle eğitimini bırakarak Atı gazetesinde yazı işleri bölümünde çalışmaya başlamıştır. 1921 yılında Kurtuluş Savaşı'ndan etkilenerek halkın eğitilmesine destek vermek istemiş ve öğretmenlik yapmaya karar vermiştir. İlk görev yeri Kayseri'dir. 1924 yılında Ankara İlköğretim Okuluna tayin edilmiş, 1932'ye kadar burada edebiyat öğretmenliği yapmıştır. Görevine İstanbul'da devam ederek Vefa Lisesi, Kabataş Erkek Lisesi ve Amerikan Koleji'nde çalışmıştır. Siyasete girmeye karar vermiş, 1946 seçimlerine katılmış, İstanbul milletvekili seçilmiş ve 1960'daki ihtilale kadar bu görevini sürdürmüştür. Darbe sonrasında 15 ay tutuklu kalmasının ardından beraat edilerek serbest bırakılmıştır. 8 Kasım 1973 tarihinde çıktığı gezide Samsun vapurunda kalp yetmezliği sonucu hayatını kaybetmiştir.

İlk şiiri "Eserlerimin Ruhu" 1914 yılında Peyam gazetesinin edebiyat ekinde yayımlanmıştır. Servetifünun akımından fazlaca etkilenmiş ve ilk şiirlerini aruz ölçüsüyle kaleme almıştır. 1918 yılında yazdığı bu ilk dönem şiirlerini "Şark'ın Sultanları" adlı bir kitapta toplamıştır ve edebiyat camiasında tanınır hale gelmiştir.

Bu şiirlerinin konusu daha çok aşk ve kişisel acılardır. Daha sonra Milli Edebiyat hareketine katılarak hece ölçüsü ve yalın bir dille şiirler yazmış, "Hecenin Beş Şairi" olarak anılan grupta yer almıştır. 1919 yılında "Gönülden Gönüle" ve "Dinle Neyden" adlı, aşk ve doğa üzerinde durduğu kitaplarını yayımlamıştır. Gençlik yılında yazdığı şiirlerin de basıldığı İleri, Yeni Mecmua, Nedim, Temaşa, Yarın ve daha birçok yayın organında yer almıştır. Öğretmenlik yapmak için Kayseri'deyken gördüklerini eserlerinde işlemiş, ünlü şiiri "Han Duvarları"nı ve pek çok eserini bu duygularla kaleme almıştır. Anadolu köylüsünün savaş, eğitimsizlik, yoksulluk sebebiyle yaşadığı acıları "Canavar" adlı tiyatro oyununda realist bakış açısıyla işlemiştir. Ankara'da geçirdiği yıllar boyunca sevilen şiirlerini "Çoban Çeşmesi", "Suda Halkalar" gibi kitaplarda toplayıp yayımlamıştır. İstanbul'dayken ise tanınmış tiyatro oyunu "Akın ve Özyurt"un yanı sıra Behçet Kemal Çağlar ile birlikte "Onuncu Yıl Marşı"nı, "Bir Ömür Böyle Geçti" adlı derleme şiir kitabını ve Atatürk'ü konu alan "Kahraman" adlı oyununu yazmıştır. 1936 yılında ilk romanı olan "Yıldız Yağmuru"nu yazmıştır. Yassıada'da tutuklu olarak geçirdiği zamanda yazdığı "Zindan Duvarları"nı 1967 yılında, "Han Duvarları"nı ise 1969 yılında yayımlamıştır.

Faruk Nafiz Çamlıbel memleketçi şiirin ilk bilinçli şairi olarak kabul edilir. Eserlerinde halkın yaşamından aldığı konuları, yine halk diliyle kaleme almıştır. Şairin şiirlerinde aşk, ölüm, hasret, tabiat, kahramanlık ve ihtiras temaları bulunmaktadır. Şiirlerinde romantizm ve realizm beraber işlenmiş, birçok şiirinde güçlü teşbihler kullanmıştır. Şair şiir dışında vatan sevgisinin ve toplumsal gerçeklerin anlatıldığı oyunlar da kaleme almıştır.

Oğuz Atay

12 Ekim 1934 yılında İnebolu-Kastamonu'da doğan Türk Edebiyatının usta kalemi Oğuz Atay ilk ve ortaokulu Ankara'da okudu. 1951 yılında bugün ki adıyla TED Ankara Kolejinden 1957 yılında ise İstanbul Teknik Üniversitesi İnşaat Fakültesinden mezun oldu. Askerliğini yaptıktan sonra şimdiki adı Yıldız Teknik Üniversitesinde öğretim üyesi oldu. 1975'te doçent olan Atay, Topografya adlı mesleki kitabı yazdı. Oğuz Atay 1971-1972 yıllarında yayımladığı Tutunamayanlar kitabından sonra önemli bir tartışmanın odak noktası haline geldi. Bu roman sayesinde 1970 TRT Roman Ödülü'nü kazandı. Bu başarısını 1973 yılında çıkan Tehlikeli Oyunlar izledi. Hikayelerini Korkuyu Beklerken başlığı altında toplayan Atay 1911-1967 yılları arasında yaşayan Prof. Mustafa İnan'ın hayatını konu eden Bir Bilim Adamının Romanını 1975 yılında yayımlamıştır. Daha sonrasında beyininde çıkan bir tümör nedeniyle büyük projesi "Türkiye'nin Ruhu" nu yazamadan 13 Aralık 1977'de İstanbul'da hayatını kaybetmiştir. Edirnekapi Sakızağacı Mezarlığına defnedilmiştir. Öldükten sonra ise Günlük ve Eylembilim adlı kitapları yayımlanmıştır. Yaşamında tek baskı olan Atay'ın kitapları ölümünden sonra büyük ilgi görmüş ve defalarca basılmıştır. Eserlerinde toplum kurallarıyla çatışan aydınların iç dünyasını işleyen, ince alay ve ironinin iç içe olduğu hikayelerde yalnızlık, isyan, iletişimsizlik, yabancılaşma, toplum eleştirileri gibi konuları ele alan ve modernleşme sürecindeki bireylerin yaşamlarını, toplumdan kopuşlarını ve özellikle iç çekişlerini eserlerinde başarılı bir şekilde yansıtan ve eğitimci kimliğini eserlerine aktarabilen başarılı yazar eserlerinde diyalog, söyleşme, iç konuşma, mektup türlerinden her çeşit anlatıya başvurmuştur. Oğuz Atay'ı rahmetle anarken "Beni anlamalısın. Çünkü ben kitap değilim, çünkü ben öldükten sonra kimse beni okuyamaz, yaşarken anlaşılmaya mecburum" gibi sözü ve sözleri bize fikirsel anlamda ışık tutmaya devam ediyor.

AHMET TUĞRUL ALVER

Refik Halit Karay

ARDA ÇIKLA

Öykü ve roman yazarı (D. 15 Mart 1888, Beylerbeyi/İstanbul- Ö. 18 Temmuz 1965, İstanbul). Refik Halit Karay'ın babası, Mudurnulu Karakayışoğulları olarak bilinen eski bir aileden, Maliye baş veznedarı, Mevlevî tarikatının tanınmış siması Mehmed Halid Bey, annesi, Kırım Han sülalesi Giray'lardan Nefise Hanımdır. Refik Halit Karay Galatasaray Sultanisi'nde ve Hukuk Mektebi'nde okudu. Maliye nezaretinde memur olarak çalıştı. 2. Meşrutiyetten sonra gazetecilik ile uğraşmaya başladı, Tercüman-ı Hakikat gazetesinde mütercim ve muhabirlik yaptı. Yazıları yüzünden ilk önce Sinop'a, daha sonra Çorum, Ankara ve Bilecik'e sürgün olarak gönderildi ardından İstanbul'a döndüğünde bir süre Türkçe öğretmenliği yaptı. PTT Genel Müdürlüğüne getirildi bu sırada Hürriyet ve İtilaf Fırkası'na üye oldu ve İstiklal Savaşı aleyhine yazdığı yazılarından ötürü vatan hainliği suçuyla Beyrut ve Halep'e sürgüne gönderildi. Af kanunu ile 16 senelik sürgün hayatının ardından 1938 yılının temmuz ayında yurda döndü, daha önceden çıkardığı Aydede adlı mizah dergisini tekrar yayınladı. Türk Edebiyatında ilk defa Anadolu'yu tanıtan eserleri ile ismini duyurmuş, yergi ve mizah türündeki eserleriyle de üne kavuşmuştur.

Gözleme dayanan eserlerinde, tasvirler, portreler, benzetmeler kullanarak sade, akıcı dili ve güçlü tekniği ile 20. yüzyıl romancıları arasında seçkin bir yere sahip olmuştur. İstanbul'u bütün renk ve çizgileriyle yansıtarak Türkçeyi ustalıkla kullanan Refik Halit, Türk edebiyatına birçok eser kazandırmıştır. Bu eserlere örnek olarak realist hikaye tarzının başarılı bir eseri olan Memleket Hikayeleri adlı eseri örnek verilebilir bu hikaye sürgünlerdeki birikimin bir ürünüdür. Başka bir sürgün eseri örneği ise Beyrut ve Halepte yazdığı Gurbet Hikayeleri adlı eseridir. Sanatçı, önemli romanlarından olan İstanbul'un İç Yüzü adlı eserinde Meşrutiyet'le zenginleşen insanları; Çete'de Türk çetecilerin Fransızlarla olan mücadelesini; bir inceleme roman özelliği de taşıyan Yezid'in Kızı adlı eserinde Güneydoğu Anadolu'da yaşayan Yezidilerin hayatlarını; Sürgün'de Yüzbaşı Hilmi Efendi'ye atılan bir iftira yüzünden onun Beyrut'a sürgün edilmesini ve burada yaşadığı sıkıntıları; Bugünün Saraylısı'nda İstanbul'da kendi halinde bir aileye katılan sonradan görme bir akraba kızın ailenin değerlerini alt üst etmesini anlatır. 18 Temmuz 1965'te İstanbul'da hayatını kaybetmiştir.

Rıfat Ilgaz

Rıfat Ilgaz 1911'de Kastamonu Cide'de doğmuştur. İlkokula Cide'de başlamış ve Terme'de bitirmiştir. Orta öğrenimine Kastamonu'da başlayan Rıfat Ilgaz, liseden ayrılıp yatılı olan Muallim Mektebine girmiş ve 1930'da mezun olmuştur. Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü'nü bitirmiş ve yurdun birçok yerinde öğretmenlik yapmıştır. 1940'ta Edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümü'ne girmiştir. Ocak 1944'te yayınlanan "Sınıf" adlı şiir kitabı toplatılmış ve Rıfat Ilgaz bir süre cezaevinde kalmıştır. Serbest bırakıldıktan sonra bir yıl daha öğretmenlik yapmıştır. 1950'li yıllarda gazetecilik yapmaya başlamıştır. "Yürüyüş" dergisinin sorumlu yönetmenliğini üstlenen Rıfat Ilgaz, Aziz Nesin'le "Markopaşa" dergisini çıkarmış ve yazı işleri müdürlüğü yapmıştır. Mizah dergiler çıkartmış ve mizah dergilerinde yazdığı yazılardan dolayı Rıfat Ilgaz tekrar ceza almış ve yıllarca hapiste yatmıştır. Hababam sınıfı serisi ile tüm Türkiye'yi tanıtmıştır. 1970'te Basın Şeref Kartı almış ve 1974'te emekli olmuştur. Hayatının sonuna doğru bir süre daha gözaltına alınan Rıfat Ilgaz 7 Temmuz 1993'te İstanbul'da yaşamını yitirmiştir.

• Yazdığı toplumcu şiirlerle isim yaptıktan sonra mizah yazarlığına geçen Rıfat Ilgaz, 1940'a kadar romantik 1940 sonrası yazdıklarında ise toplumsal gerçekçi bir özellik göstermiş ve bu kuşağın en tanınmış sanatçılarından biri olmuştur.

• Eserlerinde olaylara, gerçeklere büyük önem veren Rıfat Ilgaz siyasal ve ideolojik sorunları anlatmaktan çekinmemiş ve yazdığı eserlerini yalın bir dille, yapmacıksız bir üslupla anlatmıştır. Bu yüzden toplum Rıfat Ilgaz'ı sevmiştir.

ESERLERİ

Roman: Hababam Sınıfı-Bizim Koşuş-Karartma Geceleri-Sarı yazma-Yıldız Karayel-Karadeniz Kıyıcı-ğında

Öykü: Don Kişot İstanbul'da-Kesmeli Bunları-Nerde O Eski Ustalar

Tiyatro: Hababam Sınıfı-Hababam Sınıfı Sınıfta Kaldı-Hababam Sınıfı Uyuyor-Rüşvetin Alamancısı

Şiir: Üsküdar'da Sabah Oldu-Karakılıç-Yarenlik-Sınıf-Yaşadıkça-Suluk Soluğa-Kulağımız Kirişte-Ocak Katırı Alagöz- Güvercinim Uyur Mu

Anı: Yokuş Yukarı-Kırk Yıl Önce-Kırk Yıl Sonra-Biz De Yaşadık

EZEL AKKAYA

Tevfik Fikret

1867-1915 yılları arasında yaşayan ve son nefesine kadar öğretmenlik mesleğini sürdüren Tevfik Fikret, Türkçe ve edebiyat dersleri vermişti. Aynı zamanda şair ve yayıncı olan Fikret, Mekteb-i Sultani yani bugünkü Galatasaray Lisesi'nde de müdür olarak da görev yapmıştı.

Tevfik Fikret'in Hayatı

Tevfik Fikret'in asıl adı Mehmet Fikret'tir ve 1867 yılında İstanbul'da doğmuştur. Galatasaray Sultanisi'nde okumuş ve daha sonra devlet memuru olarak işe başlamıştır. Memurluğunun büyük kısmını öğretmenlik yaparak geçirmiştir. En önemli öğretmenlik görevleri şunlardır : İlk öğretimde öğretmenlik; eskilerin tabiri ile darülmualimin, eskiden Darülfünun olan şimdi İstanbul Üniversitesinde Türk Dili ve Edebiyatı öğretmenliği ve Robert Koleji'nde Türkçe öğretmenliği.

Tevfik Fikret, siyasi hayattan çok fazla etkilenmiştir. Bu bakımdan Kenan Akyüz onun hayatını dört aşamada inceler:

1. Servet-i Fünun'dan önce (1867 – 1896)
2. Servet-i Fünun'da (1896 – 1901)
3. II.Meşrutiyet'e kadar (1901 – 1908)
4. II. Meşrutiyet sonrası (1908 – 1915)

Siyasetle arasında her zaman sıkı bir bağ olmuştur hatta bu yüzden II. Abdülhamid zamanında tam üç kez tutuklanıp tevkif edilmiştir. 1908 yılından sonra siyasi hayatında bir taraf tutarak siyasi bir mücadeleye girmiştir.

Tevfik Fikret'in babası Hüseyin Bey, bir ağa oğluydu. Annesi ise sonradan Müslüman olan Rum bir ailenin kızıdır; Tevfik Fikret'in annesi Hatice Refika Hanım Yunan ayaklanmasıyla İstanbul'a gelip Tevfik Fikret'in babası olan Hüseyin Bey ile evlenmiştir. Tevfik Fikret'in Sıdika adında kız kardeşi vardır. Tevfik Fikret, 12 yaşında öksüz kalmıştır çünkü Refika Hanım, Hac ziyaretinden gelirken koleraya yakalanıp hayata gözlerini yummuştur. O esnada babası Arabistan'a gönderilen Tevfik Fikret ve kardeşi Sıdika, anneannesinin ve büyük yengenin yanında kalmışlardır. Tevfik Fikret'in ve kardeşinin ölümle yüzleşmesi bu zamanda başladı; anneleri öldükten sonra babaları sürgündeydi. Babası tam 19 yıl sürgünde kaldı ve sürgündeyken de öldü. Çocuklarını çok az görebildi. Bu durum Tevfik Fikret'in hayatı boyunca onu etkiledi.

Galatasaray Sultanisi'ne başladığı zaman Recaizade Mahmut Ekrem'in , Muallim Naci'nin , Muallim Feyzi'nin en sevdiği öğrencilerinden oldu. Bu bakımdan da şiir yazmaya başladı. Yalnız belirtmek gerekir ki Tevfik Fikret, Galatasaray Sultanisi'nden önce Aksaray'da bulunan Mahmudiye Valide ortaokulunda okudu. Orada dinî bir eğitimin yanı sıra klasik bir edebiyat eğitimi aldı.

Tevfik Fikret'in Evliliği ve Oğlu Haluk

Tevfik Fikret,dayısı Mustafa Bey'in 15 yaşında olan kızı Nazime Hanım ile evlendi. Bu evlilik 1890 yılında gerçekleşti ve Tevfik Fikret o zaman 23 yaşında idi. Bu evlilikten oğlu Haluk doğdu.

Tevfik Fikret'in tek evladı Haluk idi. Tevfik Fikret, oğlu üzerine her babanın haddinde hayaller kuruyordu. Oğlunun memlekete yararlı olacak işler yapacağını düşünürdü ki bunu da "Haluk'un Veda" ve "Promete" adlı şiirlerinde belli etmekteydi. Bu yüzden de tek varı olan oğlunu okuması için İskoçya'ya gönderdi. Oğlunun elektrik mühendisi olmasını istiyordu. İskoçya'nın Glasgow kentine giden Haluk, pek babasının istediği yoldan gitmedi. Yanına yerleştirildiği Hristiyan ailenin de etkisi ile din değiştirip Hristiyan oldu.

Haluk, babasının hayallerini sadece din değiştirerek yıkmadı. Bir süre sonra okulu bırakarak ailesine izini kaybettirdi. Tevfik Fikret, oğluna ulaşamadı. Bir süre sonra oğlunun Amerika'da olduğunu öğrendi ama iletişime geçemedi. Haluk 1913 yılında bu şekilde ortadan kayboldu. 1916 yılında ise Michigan Üniversitesinden Makine Mühendisi olarak mezun oldu. Ülkesine dönmeyen Haluk Fikret, babasının hayal ettiği yaşamdan çok uzaktaydı. 1943 yılından sonra kendisini tamamen Hristiyanlığa verdi. 1965 yılını gösterdiğinde takvimler, o artık bir rahipti. Hayatı boyunca dindar bir ailede büyüyen Tevfik Fikret'in aksine oğlu, rahip olarak hayata gözlerini yummuştu. Tevfik Fikret, bir daha gerçek bir aile mutluluğu yakalayamadı.

Tevfik Fikret'in Edebî Yaşamı

Tevfik Fikret, bir süre Recaizade Mahmut Ekrem'in etkisinde kalarak romantik duygulara kapılmıştır. Onun etkisinden kurtulmak elbette onun için pek kolay olmamıştır. 1896 yılında Servet-i Fünun dergisinin başına geçip aslında bir fen dergisi olan bu dergiyi edebiyat dergisi haline getirdiğinde kendi edebi tarzını bulmak üzereydi. Bu aşamada "Hasta Çocuk" adlı manzumesi kaydettiği ilk önemli aşamadır. Daha sonra başında olduğu dergide "Seza" adlı şiiri yayımlayarak kendi şiir tarzını kesin olarak belirledi. O, artık bir çığ gibi büyüyecek kendi tarzını yaratmıştı. Servet-i Fünun dergisinde hemen her gün bir şiir yayımlayan Tevfik Fikret, 1899 yılında kendi şiirlerini topladığı "Rubâb-i Şikeste" adlı eserini yayımladı.

Tevfik Fikret'in siyasi hayattan pek de uzak kalmadığını yukarıda belirtmiştik. O zamanlar, devrin siyasi durumları da zaten karışılmayacak gibi değildi. R. Mahmut Ekrem ve Abdülhak Hamid etkisinde Romantik akımını benimseyen Tevfik Fikret, kendi döneminde var olan İstibdat nedeni ile "Sanat sanat içindir" anlayışını sindirmek zorunda kalmıştır. Bu genel eğilim, II. Abdülhamit'in baskı döneminden meydana gelen bir durumdur ve 1899 yılına kadar Tevfik Fikret bu genel eğilimden etkilenmiştir. 1899 yılında "Şehriyan" adlı eserini yazan Tevfik Fikret, bireysellikten yavaş yavaş kurtulmaya başlamıştır. Kendi çevresindeki şairler, toplumdan kopuk bir şekilde tamamen bireysel şiirler yazarken Tevfik Fikret "Balıkçılar", "Ramazan Sadakası", "Nesrin", "Verin Zavallılara" adlı manzumeleri ile yine de toplumsal dürtülerine engel olamamıştır. Kendi dönem şairlerine göre topluma daha dönük ve daha farkındadır.

Tevfik Fikret, 1899 yılından itibaren bireysellikten toplumsalcılığa dönmeye başlamıştır. Servet-i Fünun dergisinde Fransua Kope'nin Demircilerin Grevi adlı şiiri için bir makale yazmış ve bu makalede toplumsal sorunlara eğilen bir edebiyatın toplum ve aydın için öneminden bahsetmiştir.

Tevfik Fikret'in sanat anlayışındaki bu küçük ama etkili değişimler kısa süre sonra onun şiirlerine de yansdı. II. Abdülhamid'in tahta çıkışının "sene-i devriyesi"nde yazdığı "Şehrayin" adlı bu şiirinin ilk ve küçük bir örneğidir.

Tevfik Fikret'in asıl önemli şiiri 1902 yılında yayımladığı "Sis" adlı şiiridir. Bu şiire tüm İstanbul'u etkisi altına alan özgürlük kısıtlamasının nasıl boğduğundan bahseder.Şehrin ve insanların çevresini saran ahlaksızlığın en hat safhaya ulaştığından bahseder. Bu sahneleri anlatırken de gerçekten de çok güçlü bir şiir dili kullanır. Nida sanatının en iyi örneklerinden olan bu şiir, aynı zamanda Tevfik Fikret'in en iyi şiirlerinden sayılır. Tevfik Fikret, bu şiiri ile artık bireysellikten çok uzak bir yola girmiştir.

Tevfik Fikret 6 Eylül 1900 yılında Son Nağme adlı şiirini Servet-i Fünun dergisinde yayımlamış ve 1908 yılına kadar bir daha Servet-i Fünun dergisinde şiir yayımlamamıştır. Onun toplumsal olaylarla ilgili olan şiirleri, elden ele gizlice yayılmıştır. Asıl garip olan şudur: Rübab-i Şikeste'nin 1908 yılından sonraki baskılarında 1902 ile 1908 yılları arasında yazılan toplumsal konulu şiirlerinin bir kısmı vardır ama maalesef şiirler Servet-i Fünun dergisinde yayımlanmadığı için bu şiirlerinin hepsinin de Rübab-ı Şikeste'de var olup olmadığını bilemiyoruz. Sanıyoruz ki biz, bu yılları Tevfik Fikret'in bireysellikten toplumsalcılığa geçişi için ruhsal bir dinginlik dönemi olarak kabul etmek daha doğru olacaktır.

Sis 1902 yılında yazıldı. Bu dönemden Tevfik Fikret'in ölümüne kadar yani 13 yıllık arada Tevfik Fikret kendine toplumsal amaçlar belirledi. Buna göre "Türkiye'yi Batı medeniyetleri seviyesine yükseltmek" istedi bunu yapmak için ihtiyacı olan yan durumları siyasi olarak "özgürlük" ve "vatan-severlik"; sosyo – kültürel olarak "doğru batılılaşma"; manevi olarak "ahlak" ve "idealizm" olarak belirledi.

Tevfik Fikret'in Türk Şiire Katkıları

Tevfik Fikret, Tanzimat döneminden bu yana yani 1860 yılından bu yana edebî alanda oluşan çağdaşlaşmayı yakalayabilmiştir. Türk edebiyatının batılılaşma çabalarında en büyük katkıyı belki de Tevfik Fikret sağlamıştır. Genel açıdan baktığımızda Servet-i Fünun, edebiyatımızın çağdaşlaşma aşamasıdır ve Tevfik Fikret de bu çağdaşlaşma / batılılaşma serüvenine en çok ve en doğru şekilde katkı sağlayan şairimizdir.

Edebiyatımızda kimi şairlerin fikirleri önemli şairlikleri kötü idi – Şinasi gibi – kimilerin de hem şairlik yeteneği hem de önemli fikirleri vardı – Namık Kemal – gibi . Tevfik Fikret de edebiyatımızın hem yetenekli hem de düşünen adamlarındandır. Recaizade Mahmut Ekrem ve Abdülhak Hamit Tarhan'dan aldığı ilham ve kendi şairlik yeteneği ile Türk edebiyatına adını yazdıran Tevfik Fikret, her ne kadar bir süre üstatların etkisinde kalsa da kendi çizgisini sonunda bulmuştur.

1880 sonrasında Türk şiirinde Tevfik Fikret tarzı gelmiştir. Tevfik Fikret, edebiyatımızda şu yenilikleri yapmıştır:

1. Tanzimat döneminde bile tam olarak bırakılmayan beyit anlayışını Tevfik Fikret yıkmıştır.
2. Fransız edebiyatından alınan Sone nazım biçimini Türk şiir okuyucusuna sevdirmiştir.
3. Divan edebiyatındaki Müstezat nazım biçimini çağdaşlaştırarak geliştirmiştir.
4. Uyak düzenine büyük ölçüde özgürlük getirmiş, şiirde uyağı olabildiğinde kırmıştır.
5. Aruz kalıplarını müzik bakımından değerlendiren ilk şairdir.

6. Konuşma dilinin akıcılığını şiirlerinde yakalamıştır. Kendi dönemine kadar bunu başaran bir şair olmamıştır. Özellikle manzum hikayelerindeki akıcı dil onun şiirlerini mükemmele yakın hale getirmiştir. Tevfik Fikret'in tek hatası Osmanlı Türkçesini harika bulması bu Türkçe dil dönemine Arapça ve Farsça dil etkilerini tesir etmekten kaçınmamasıdır. Bu bakımdan da şiir dili bazen ağırlaşmaktadır. Maalesef kendi döneminde anlaşılma oranı ortalama olsa da bu nesil Tevfik Fikret'in şiirlerini anlayamamaktadır.

Tevfik Fikret'in tek ün yapan özelliği şairliği değildir; ayrıca o dürüstlüğüyle, temiz ahlakı ile, sağlam ve sarsılmaz karakteri ile de meşhurdur. Yurtsever olmasının yanında insana olan tutumu ve savaşa olan tutumu ile de göz doldurmuş; bugün dahi kendisinden övgü ile söz edilmesine neden olmuştur.

NİDA ERGÜN

Yusuf Atılgan

Cumhuriyet Dönemi Türk edebiyatının önemli yazarlarından biri olan Yusuf Atılgan 27 Haziran 1921 yılında Manisa'da doğmuştur. Gerçek adı Yusuf Ziya'dır. Yunanlıların Manisa'yı işgaliyle (Eylül 1922) ailesi oturdukları dağlık bölgeden Hacırhamanlı'ya göç etti. Atılgan bu şehirde Necati Bey ilköğretim Okulu ve Balıkesir Lisesi'nden mezun olduktan sonra İstanbul'a geçerek İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'ne kaydoldu. Burada Ahmet Hamdi Tanpınar, Reşid Rahmeti Arat, Ali Nihat Tarlan, Ragıp Hulusi Özdem ve Halide Edip Adıvar gibi isimlerin öğrencisiydi.

Atılgan üniversite yıllarında sol öğrenci hareketlerine katılmaktan dolayı bir süre tutuklu kaldı. Daha sonra bitirme tezini tamamlayarak mezun oldu. Bir yıl Akşehir'de bulunan Maltepe Askeri Lisesi'nde edebiyat öğretmenliği yaptı. Sonrasında Hacırhamanlı köyüne geri döndü.(1946). Babasının ölümü, çiftlik işlerinin kendisine kalması ve 1949 yılındaki evliliği sonraki süreçte peşi sıra geldi. 1952'de köydeki işlerinden feragat ederek edebiyata geri döndü.

1954'de Tercüman'ın başlattığı hikaye yarışmasında "Ziya Atılgan" ve "Nevzat Çorum" imzalarıyla gönderdiği iki hikayesiyle katılarak ilk edebi ürünleri verdi ve bu yarışmada "Evdeki" adlı hikayesiyle birinci, "Kümenin Ötesi" ile de yedinci oldu. Kendisiyle Özdeşleşen Aylak Adam'la da (1958) Yunus Nadi Roman Ödülü'nde ikinci oldu ve geniş kitlelerce tanınmaya başladı. Sonraları hikaye alanındaki yetkinliğini Varlık ve a Dergisi'nde gösterdi. 1973 yıkına gelindiğinde ikinci romanı olan Anayurt Otel'i yazdı. Geçim sıkıntısı yaşadığı dönemlerde tiyatro oyuncusu Serpil Gence ile ikinci evliliğini yaptı(1974). Çeşitli yayınevlerinde redaktörlük yaptığı dönemlerde birtakım çeviriler de yaptı. 1987 Yılmaz onun tanınırlığında önemli bir yıl oldu. Çünkü Anayurt Otel'i Ömer Kavur tarafından aynı adla sinemaya aktarılmıştı. Ayrıca Atılgan eserlerinde psikoloji ve bilinçaltı konularını da işleyerek yazdı.

Atılgan'ın ölümü peşi sıra gelen hastalıklar sonrasında, Canistan'a çalıştığı dönemde 9 Ekim 1989'da kalp krizi neticesinde vefat etti. Moda Camii'nde kılınan cenaze namazı sonrasında Bülbülderesi Mezarlığı'na defnedildi

İLAYDA NİL EREN

Yahya Kemal Beyatlı

SELEN AVCI

Asıl adı Ahmet Agâh'tır. 2 Aralık 1884 yılında Üsküp'te dünya gelmiştir. Üsküp'te başladığı eğitimi 1902 yılında geldiği İstanbul'da Vefa Lisesi'nde sürdürmüştür. İstanbul Üniversitesi ve Sorbonne Üniversitesi'nde siyaset bilimi eğitimi görmüştür. Darüşşafaka ve Darülfünun'da edebiyat ve tarih öğretmenliği görevlerinde bulunmuştur. Aynı zamanda, "Süleyman Sadi" takma adıyla birçok gazetede makaleleri yayınlanmıştır.

Birinci Dünya Savaşı döneminde Ziya Gökalp'ın çıkardığı Yeni Mecmua'da ilk şiirleri yayınlanmış, arkadaşlarıyla birlikte "Dergah" isimli bir dergi çıkarmıştır. Hakimiyet-i Milliye gazetesinde başyazarlık yapmış olan Yahya Kemal Beyatlı, 1922 yılında Lozan'a giden Türk heyetine de müşavir olarak katılmıştır. TBMM'de İstanbul, Yozgat, Tekirdağ ve Urfa milletvekilliği görevini yapmış, Madrid, Varşova, Lizbon elçiliğinde bulunduktan sonra emekli olmuştur. 1 Kasım 1958 yılında İstanbul'da hayatını kaybetmiş, cenazesi Aşiyan Mezarlığı'na defnedilmiştir.

Başta şiir olmak üzere 20. yüzyıl fikir, kültür ve sanat hayatının önemli simalarındandır. Çağdaş Batı şiiriyle eski Türk şiirinin birleşimini sağlamış, geçmiş değerlere bağlı, kendine özgü bir şiir oluşturmuştur. Yahya Kemal Beyatlı, klasik divan şiiri tarzını, batı şiirlerindeki bütünlük anlayışıyla birleştirmiş, Osmanlı'nın aruz kalıplarını, neoklasik tarzla bir araya getirerek yeni baştan şekillendirmiştir. Osmanlı hayranı olan şair, bu hayranlığını şiirlerine de yansıtmış, "Ok" şiiri dışındaki tüm şiirlerini aruz ölçüsüne göre yazmıştır.

Lirik-epik şiirlerinde daha çok İstanbul, doğa, aşk, sonsuzluk ve ölüm konularını ele almış, saf (öz) şiir anlayışının temsilcilerinden biri olmuştur. Akıncı, Mohaç Türküsü gibi şiirlerinde kahramanlık konusunu işlemiştir. "Sessiz Gemi, Süleymaniye'de Bayram Sabahı" şiirleri ünlüdür. İstanbul'un doğa güzelliklerini yansıtmış ve "İstanbul şairi" olarak tanınmıştır. "Türkçe ağızda annemin sütüdür." mısrasıyla Türkçeye olan sevgisini dile getirmiş, şiirlerinde doğal ve samimi anlamlar içeren kelimeler kullanmaya özen göstermiştir. Yahya Kemal Beyatlı, yaşarken eserlerinin hiçbirini kitapta toplamamış, ölümünden sonra eserleri, Yahya Kemal Enstitüsü tarafından kitap haline getirilmiştir.

Eserleri:

- Şiir: Kendi Gök Kubbemiz (yeni nazım biçimleriyle ve sade Türkçeyle yazdığı şiirleri yer alır), Eski Şiirin Rüzgârıyla (eski nazım biçimleriyle yazdığı şiirleri yer alır), Rubailer ve Hayyam Rubailerini Türkçe Söyleyiş, Bitmemiş Şiirler.
- Deneme: Aziz İstanbul, Eğil Dağlar (İstiklal Savaşı ile ilgili yazıları yer alır.), Edebiyata Dair (sanat ve edebiyat yazıları yer alır), Tarih Musahabeleri.
- Biyografi: Siyasi ve Edebi Portreler.
- Anı: Çocukluğum Gençliğim, Siyasi ve Edebi Hatıralar.

ŞİİR KÖŞESİ

BİR

Bugün bir şarap aldım
Sende kaybolmuş benliğimi bulmak için
Bugün bir ayna aldım
Ne kadar ben olduğumu görmek için
Ama ne sarhoş olabildim ne de kendimi görebildim
Seni hala sevdiğim için

İKİ

Aslında neyden korktuğumuzun hiç farkına varmamışızdır
Mesela karanlıkta yalnız kalınca korkarız
Ama aslında korktuğumuz şey karanlıkta yalnız olmamaktır
Ölümden korkarız
Ama başımıza bir şey geleceğinden değil
Öldükten sonra kaybolup gitmekten korkarız

Ecem KÜÇÜK

İYİ Kİ DOĞDUN YASEMİN

Bugün yeğenim Yasemin'in doğum günü. Yasemin görebileceğiniz en sevimli çocuklardan biridir. Dalgalı kumral saçları, mavi gözleri, yüzünden eksik olmayan gülümsemesiyle kendini sevdirebilir. Güzel olduğu kadar da akıllı kızdır. Ana sınıfında bile öğretmenlerinin gözdesidir. Nasıl kibar, tatlı dilli, neşeli, meraklı bir kız anlatamam.

Benim çocuklarım da iyidir, hoştur. Üç oğlum var. Yasemin'in abileri... Kimseye bir zararları yoktur aslında. Ama işte, oğlan çocuğu sonuçta. Yasemin gibi pembeleri, morları, fırırları, payetleri giyemezler. Onun gibi gelip "Ojelerime bakın güzel olmuş mu?" demezler. Eve gelip de günlerini anlatmaz oğlanlar, sorduğum soruları tek kelimeyle geçirirler. Oysa Yasemin havadan sudan konuşur, anlatır da anlatır. Ayakkabı, çanta bakmaya, bir iki mağazaya girip çıksam sıkılır oğullarım. Şikâyetlerinin sonu bitmek bilmez. Yasemin hiç öyle mi? Gelir gezer bizimle. Hele renkli, parlak bir şeyler görünce yakından bakmadan duramaz.

Yanlış anlamayın, ben oğullarımı çok severim. İyi bir anne olduğumu da söylerler. Fakat ne yalan söyleyeyim, evde bir kız çocuğunun eksikliğini hissetmiyor da değilim. İkinci ve üçüncü çocuğuma hamileyken işin doğrusu bu seferki kız olur diye umut ettim. Ama kader...

Bugün Yasemin'in yedinci doğum günü. Birkaç ay sonra okullu olacak. Şimdiden cicili bicili kalemler, kalem kutular almış kendine. Her gün için ayrı renk saç tokası da aldırış. Yeni kırmızı rügan ayakkabıları okulun açılacağı günü bekliyor dolapta.

Ne çabuk geçiyor zaman. Onu ilk gördüğüm gün, dün gibi aklımda. Doğumunu heyecanla bekleyişimiz... Günü geldiğinde apar topar hastaneye gidişimiz... Çekilen tüm o sancılar... Ve nihayet dünyaya gelişi... İlk ağlayışı... Yüzünü ilk görüşüm... Kucağıma ilk alışım... Kokusunu ilk içime çekişim... Gözlerini açıp belli belirsiz etrafa bakışı... Sonra onu erkek kardeşim Sinan ve gelinimiz Tuğçe'nin kucağına verişim... Hepsi dün gibi aklımda.

Allah razı olsun Sinan ve Tuğçe'den, çok iyi baktılar Yasemin'e. Çocuk sahibi olamadıkları için dördüncü bir çocuk doğurup daha en baştan onlara verme kararından pişman değilim. Gel gelelim, hayaliyle yaşadığım kızımın, hem de biricik kızımın başkasına anne demesi zoruma gitmiyor da değil. Bana her hala değişinde içim cız etmiyor değil. En büyük avuntum sevildiği, el üstünde tutulduğu bir evde büyüyor olması. Bir de tabi aynı şehirde olmamız. Her gün göremesem de, birbirimizin tırnaklarına oje süremesek de, okulun ilk gününde elinden tutup sınıfına bırakamayacak olsam da...

İyi ki doğdun Yasemin.

Atatürk'e Mektuplar

Atatürk'e Mektup

Bir ayrıcalıktır senin gibi eşi benzeri olmayan bir lidere sahip olmak, bir mutluluktur seni tanımak Atam. Bizim için, bu vatan için her şeyi yaptın. Bizler için en güzel geleceği seçtin. Bize bıraktığın bu vatana, bu ahlaka hep sahip çıkmaya çalışacağız. Bizi ayakta tutan, ne olursa olsun senin hep yanımda olduğunu bilmek, hissetmektir. Yapılan bu sonsuz fedakarlıkları asla unutmayacağımıza ve her daim bu gençliğin bu vatani ayakta tutacağına söz veriyoruz. Yattığın yerde rahat ol Atam, bıraktığın vatan bizimle güvende.

Öykü TIRPAN

Sevgili Atam,

Seni 5 yıl önce 10 yaşındayken ziyaret etmiştim. Oradaki anı defterine sana ve senin düşüncelerine her zaman sahip çıkacağımı söylemiştim ve teşekkürlerimi sunmuştum.

Atam seninle hep gurur duyacağım böylesine iyi bir insan ve mükemmel bir lider olduğun için. Düşüncelerin, davranışların, söylediklerin, yaptıkların o kadar çok insan tarafından hala saygı duyuluyor ki. Türk kanı taşımayan bir insanın bile saygı duyduğu bir insansın. Bazen keşke hiç 10 kasım gelmeseydi. 82 yıl önce sonsuzluğa kavuştuğun gün. Ama o 57 yılına binlerce kitap yüzlerce savaş bir sürü zafer sığdırmışsın. Hiç yılmadan çalışmış; kongreler düzenlemiş, inkılaplar çıkarmışsın, fabrikalar açmış, kurumlar kurmuş, kadınlara haklar vermişsin. Hep daha iyi olsun diye çalışmışsın. Kendini hiçe sayarak bağımsız, özgür bir millet için yapmışsın hepsini. Sana ne kadar teşekkür ederiz. Türk milleti senin gibi bir insanla aynı kandan geldiği ve sahip olduğu için çok şanslı ve gururlu. Atam bize seslenmişsin, -Türk gençliği diye... merak etme bıraktığın cumhuriyete her zaman sahip çıkacağım. Çok çalışacağım ve bunu damarlarımdaki asil kandan alarak yapacağım. İyi ki varsın Atam...

Nehir YARIZ

Sevgili Atatürk,

Bu mektubun size gerçekten ulaşma ihtimali olduğunu düşünmek gerçekten çok zor. Yani hayatta olsanız dahi benim iletişime geçmeyi hayal edebileceğim en saygıdeğer ve önemli kişisiniz. Bu sebeple bu mektup benim için çok değerli.

Sözlerime, ülkemizin ve vatandaşlarımızın size ne kadar ihtiyacı olduğunu söyleyerek başlamak istiyorum. Özellikle bu zor günlerde. Ülke, hatta dünya çapında umutsuzluk hakimken sadece ülkemize değil bütün dünyaya umut kaynağı olacağınıza inancım tam. Sadece bu zor zamanlar için değil ülkemizin genel durumu için büyük bir mucize olurdunuz. İlan ettiğiniz cumhuriyetin ışığını korumaya çalışanlar olduğu gibi sizin de öngördüğünüz üzere bu ışığı söndürmeye çalışanlar da mevcut. Umuyorum ki bu ülkeyi emanet ettiğiniz biz ve gelecek nesiller bıraktığınız yerden sizi de gururlandıracak şekilde geliştirecek.

Açıkçası Türk olmamdan hala gurur duyabilmemin tek sebebi sizsiniz. Bu yüzden sizin ilke, inkılâp ve değerlerinize sahip çıkacağımdan şüpheleniz olmasın. Eminim benimle aynı fikirde olanların sayısı da az değildir. Umudunuzu yitirmeyin çünkü biz yitirmiyoruz. Bize hediye ettiğiniz bu güzel ülke için çok teşekkürler. Işıklar içinde uyuyun.

Defne ÖZGÜR

Sevgili Atatürk

Bu cumhuriyeti ne zorluklarla kuruldu kucağında çocuğu olan kadınlar sakatlanmasına rağmen savaşa devam edenler cephedeki yerinden ayrılmayan kahramanlar siz kurdunuz bu cumhuriyeti ve yüceltmek bizim vazifemiz. Senin izindeyiz atam yaptıklarını onurlandıracağız. Seni her zaman hatırlayacağız kalbimizde ve aklımızda olacaksın, her zaman izindeyiz atam huzur içinde yat.

Efe Can PEHLİVAN

Atam,
Öyle zor ki sana mektup yazmak, öyle zor ki açıklamak kendimi, öyle bir korku var ki içimde cümlelerimin sana layık olmayışından duyduğum. Değil Anadolu'da tüm dünyada öyle tarif edilemez bir kahramansın ki anlatmaktan gurur duyduğum ancak anlatırken cümlelerimin sana layık olmayışından çekindiğim. Ben Türk milletinin evladı olarak kendime verdiğim sözü sana yazdığım mektupta tekrar dile getirmek isterim. Andım olsun Atam, senin kurduğun Cumhuriyeti tüm dâhili ve harici bedhahlarıma rağmen ilelebet koruyacağım. Andım olsun İstiklal Marşı'mı bu topraklarda büyüğü küçüğü demeden okutmaya, okutturmaya devam edeceğim. Andım olsun senin bize emanetin olan bu toprakları son nefesime kadar savunacağım. Ben Türk'üm; adım, sanım, cinsim yoktur. Ben Mustafa Kemal'in evladıyım. Andım olsun Atam şehitlerimizin kanından ve gökteki ay yıldızdan olan benim adım, sanım, benliğim olan bayrağımın göklerde ilelebet dalgalanması için son nefesime kadar mücadele edeceğim. Bana, benim olana, şehidime, toprağımın tek bir karışına, marşıma, bayrağıma dokunanı buna cüret edeni yeryüzünden sileceğim. Senin çizdiğin bu yolda durmadan, yılmadan ilerleyeceğim. Senin başlattığın tarihi ben sürdüreceğim. Barışı, eşitliği, adaleti, hürriyeti sen kurdun ben devam ettireceğim. Andım olsun senin olduğun yoldan vazgeçmeyeceğim. Ne de olsa bilirim ki muhtaç olduğum kudret damarlarımdaki asil kanda mevcuttur. Sen çoktan göklere yükselsen de senin fikirlerin, adın, kişiliğin, gözlerin, kararlılığın, adaletin, barışçıl tavrın, ileri görüşlülüğün, dürüstlüğün, zekân, bize olan güvenin, çocuklara olan sevgin, inancın...
Senin yerin hep kalbimizde.

TÜRK EVLADI

Narin ARAT

10 Kasım 2020 üzüntüye boğulalı 82 yıl geçmiş. Ama acımız hala dinmiş değil. Her sene bugün seni anarak o acımızı birazda olsa dindiriyoruz. Seni anmanın en iyi yolunun senin izinden bilimci ve akılcı şekilde davranmak olduğunu biliyorum. Senin bıraktığın mirası en iyi şekilde değerlendirip "Bütün ümidim gençliktedir" sözünü boşa çıkarmayacağımıza emin olabilirsin. Ülkenin durumu ne kadar üzücü olsa da senin yolundan giderek Türk halkını bilinçlendireceğimize ve eğitimi ilk önceliğimiz yapıp akılcı ve bilimci bir toplum zihniyeti oluşturacağımıza ant içerim.

Ahmet Tuğrul ALVER

Sevgili Atatürk,
Başkomutan, başöğretmen, şanlı kurtarıcı, Gazi Mustafa ve daha niceleri...
Bu mektubu yazmaktaki amacım neydi bilmiyorum. Ama kesin olarak bildiğim bir şey var ki, seni özlüyorum. İnsan hiç tanımadığı bir adamı özler mi? Ben özlüyorum işte. Bazen düşünüyorum, ya o illete yakalanmasaydın da elimizi bu kadar çabuk bırakmasaydın... Sonra ya sen hiç olmasaydın? Diyorum. Bir kez daha minnetle anıyorum varlığını. Bu mektubu yazmam, hislerimi ve düşüncelerimi özgürce kağıda dökebilmem bile senin sayende. Senin sayende ben huzurluyum, özgürüm, mutluyum. Yine de bugün burada olamaman içimi derin bir hüznle kaplıyor. Keşke diyorum, biraz daha kalabilseydin. Bedenin şuan toprağın altında çürüyor olsa dahi senin ruhun, senin düşüncelerin, senin mirasın bu ülkede; binlerce insanın kalbinde yaşamaya devam ediyor. Bak işte bu beni mutlu ediyor. Tıpkı senin dediğin gibi, sayende, ne mutlu Türküm diyene!
Sana olan sonu gelmez teşekkürlerimin ardından, yine sonsuz minnet ve saygıyla...

Nida ERGÜN

Atam,
Bugün aramızdan ayrılışının 82. Yıldönümü. Seni çok özledik. Sesini duyduğumda, resmini gördüğümde, İstiklal Marşı'nda ve diğer seni anımsatan her şeyde tüylerim diken diken oluyor; çok duyulanıyorum. 1938'de dünyadan ayrılmış olabilirsin ama asla kalbimizden ayrılmayacaksınız. Bizi dünyanın en cesur, en kahraman, en ileri görüşlü, en umutlu, en sanata ve bilime düşkün, en iyi lideriyle tanıştırap ilklere imzanı attığın bize özgürlüğümüzü, vatanımızı hediye ettiğin için, bize neleri başarabileceğimizi gösterip, Cumhuriyet'i bizlere armağan ettiğin için sana minnettarız Atam. Sen kendi menfaatini düşünmeden, yılmadan usanmadan halkın için çalıştın ve bize böyle güzel bir vatan bıraktın. Bizler senin sayende herkesin bir soyadı var. Senin sayende biz kız çocuklarının ve kadınların birçok hakkı var. Eskiden 3-5 akçeye satılan kız çocukları, senin sayende şuan meclisin birer üyesidir. Ne yazık ki Türkiye'de yaşayıp hala senin doğum ve ölüm tarihlerini, İstiklal Marşı'nı ve bunun gibi pek çok şeyi bilmeyen insanlar var. Hatta senin kim olduğunu bilmiyorlar. Ülkemizde televizyondaki yarışma programına çıkıp "Cumhuriyet ilan edildiğinde Atatürk kaç yaşındaydı?" diye sorulduğunda 2 joker kullanıp bilemeyen var ama "On kıtadan oluşan İstiklal Marşı'nın tamamında, bu kelimelerden hangisi daha az geçer?" sorusuna doğru cevap verip 1.000.000 TL kazanan da var. Böyle insanlar oldukça seni daima yaşatacağız Atam. Biz tarihimizi bilen, Atalarımızı bilen, geçmişini bilen insanlarız. Biz bu yolun sonuna kadar yürümeye kararlıyız. Atam sen rahat uyu! Biz senin kemiklerini sızlatan hiçbir şey yapmayacağız. Yapmalarına da asla izin vermeyeceğiz.

Bahar KAYACI

Atam;

Nasıl başlayacağımı gerçekten bilmiyorum. Sana karşı olan duygularımı anlatmakta ne kadar başarılı olabilirim, ne kadar kendimi ifade edebilirim... Ama bir yerden başlamam lazım.

Bugün günlerden 10 Kasım 2020 saat 9.05 herkes senin için sirenler eşliğinde bu ülkeyi kurtarmandaki azim ve kararlılığına, sana saygı duyuyor. İçimizde büyük bir boşluk olsa da sana, senin fikirlerine ve senin bize miras bıraktığın bu güzel ülkeye sahip olduğumuz için çok şanslıyız, çok gururluyuz. Duruşunla, davranışlarınla, kadınlara, çocuklara her canlıya verdiğin değerle, vatan uğruna yaptığın her türlü fedakârlıkla örnek aldığım nadir insanlardan bir tanesisin. Her 10 Kasım da senin bedenlen aramızdan ayrılışın için anma törenleri düzenlese de biliyorum sen hiçbir zaman ölmedin ve ölmeyeceksin. Dediğin gibi:"Beni görmek demek mutlaka yüzümü görmek demek değildir. Benim fikirlerimi, benim duygularımı anlıyorsanız ve hissediyorsanız, bu kâfidir." Ben yaşadığım sürece senin fikirlerine ilkelerine hep bağlı kalacağım. Yaptıkların değil bu ülkede, tüm dünyada hala büyük bir hayranlıkla anlatılıp, öğretiliyor. Ben de senin ilkelerini ilelebet yaşatmak için elimden gelen her şeyi yapacağıma ant içerim. Ben Türk evladıyım. Kanımla canımla bağlı olduğum bu toprakları senin çizdiğin yoldan sapmadan, durmadan, vazgeçmeden koruyacağıma söz veriyorum. Atam, sen rahat uyu. Biz Türk gençliği olarak senin varlığını unutturmayacağız. İlelebet gökte bayrağımız dalgalanıp, İstiklal Marşımız okunacak.

Cemre ACAR

KALP AĞRISI

Bizim aşkımız iki sene önce başladı ben is yerinden izinliydim evdeydim, o zaman da konuştuğum birisi vardı ama ilişkimiz iyi gitmiyordu. Onunla bizim sitenin boya işleri yapılırken tanıştım. Evdeyken cam tıklandı ben de baktım, ilk kez görüyordum onu, su istiyormuş ben de verdim, öyle bir baktı ki anlatamam içim tuhaf oldu, aradan günler geçti, biz hep karşılaşmaya başladık ve bir gün konuştuk, bana evlenme teklifi etti, bende kabul ettim. Çok mutluydum, her şey yolunda gidiyordu. Ailemde sevmişti onu ve nişanlandık, artık yarı evli sayılırdık. Yuva kurma hayalleri ile yaşıyordum ama onun maddi durumu yoktu, daha doğrusu bir evi bile yoktu kaldığı ama ben onu öyle sevdim. Onunlayken dünyanın en mutlu insanı oluyordum. Bir süre sonra ailem karşı çıkmaya başladı, kendine bakamıyor nasıl olacak da yuva kuracaksınız diyorlardı. O da yanlış işlere girdi sırf ev kurabilmek için ama ailem yanlış işler yaptığını öğrenince nişanı bozdurttilar. Ben çok kötü oldum ayrılmıştık. Beni defalarca aradı ama konuşmadım, onsuz olmuyordu, sürekli sesini dinleyip kapatıyordum ve bir gün dayanamayıp aradım ailemden gizli olarak konuşmaya başladık. Sonra ailem başka şehre taşınma kararı aldı. Ondan sonra görüşmelerimiz azalmaya başladı. Ve duydum ki başkasıyla konuşmaya başlamış, çok üzüldüm zaten bir daha haber alamadım, yıllar sonra öğrendim ki evlenip yuvasını kurmuş.

DEFNE DİLTEMİZ

AİLE

23 yaşında bir başıma mezun oldum üniversiteden. Sevgilim terk etti mezuniyette. Neymiş yürümüyormuş. Olsun daha çok gencim kimlerle karşılaşırım dedim. İleride kendi ailemi kurarım zaten dedim, anneme ve babama saygısızlık ettim. Sesimi yükselttim. Ben sızdır de yaparım dedim. Arkadaşlarımı da ufak bir hatalarında sildim, ben kendi kendime yeterim dedim, yetmedim. Kaldım koca şehirde bir başıma, elimde kırık kalbim. İş desen yok, para desen amcamın ayda bir gönderdiği üç beş kuruş var. Bari hatalarımı düzelteyim dedim, arkadaşlarımın gönlünü almaya çalışmakla başladım. İlk önce içlerinden en yakın olduğumun kapısına gittim. Kapıyı kim açtı desem inanırsınız? Mezuniyette beni terk eden eski sevgilim. Meğer beni onun için bırakmış, benim de ona darılmam işlerine gelmiş. Beni görünce suratı epey ekşidi tabii. Arkadan arkadaşı geldi. Onun da beni görünce pek mutlu olacağını beklemiyordum tabii. Beş karış oldu ikisinin de suratı. Arkadaşım açıklayabiliriz falan dedi, aldırış etmedim. Kimseye güvenilmez şu dünyada dedim, gittim. E ailemden başka kimsem yokmuş benim dedim. Geç de olsa ana baba yuvasının kıymetini anladım. Şaşkın, kırık, yalnız kalbimle düştüm memleket yollarına. Ailem ben yanlarına gidip özür dilesem beni affeder diye düşündüm. Mantıklı mı düşündüm inanın hiç bilmiyorum.

Ana yüreği ne olursa olsun kıyamaz yavrusuna derler ya, o söze güvendim. İyi ki de güvenmişim. Otobüsten iner inmez koşarak eve gittim. Annem kapıyı açtı. Ben daha özür dilerim diyemeden sarıldı boğazıma. Doğruymuş dedikleri. Analar kıyamazmış yavrularına. Tabii babamın gönlünü almak bu kadar kolay olmadı. Özür diledim, saygısızlık ettim dedim, kulak asmadı. Nihayet birkaç günün sonunda geldi yanıma. Oğlum ne sıkıntın var anlat babana yüzünden düşen bin parça dedi. Tanıyorlar tabii beni anlamışlar üzgün olduğumu. Annem de mutlu olurum diye babamı konuşmaya ikna etmiş. Canım annem benim. E ne de olsa babam da dayanamamış. Onun da oğluyum sonuçta. O akşam içimi döktüm onlara. İçimi açmak epey rahatlatmış. Hele annem sağ olsun çok neşelendirdi beni. O gece yatağa büyük bir huzurla girdim. Ve uykuya dalmadan önce düşünürken anladım ki bir insanın sahip olduğu en büyük ganimet ailesidir.

ASLI ERDOĞAN

FİLM İZLERKEN EDEBİYAT ZEVKİNE DE DOYMAK İSTEYENLER İÇİN ŞİİR DİNLETİSİ GİBİ GELECEK 20 FİLM

20. Little Ashes (2008)

IMDb: 6,5

1922'de Madrid göreneksel değerlerin, caz, Freud ve yenilikçiliğin tehlikeli etkileri arasında bir meydan okuma savaşı. Salvador Dali, büyük bir sanatçı olma tutkusuyla 18 yaşında üniversiteye girmiştir. Onun utangaçlığının ve şahlanmış göstermeciliğinin garip harmanı, üniversitede sosyal tabakadan iki kişinin dikkatini çekmiştir; Federico Garcia Lorca ve Luis Bunuel. Film bu üçlünün gençlik dönemlerini, dostluklarını, farklı yönden ilişkilerini ve kendi dallarında bir ressam, bir şair ve bir yönetmen olarak yükselişlerini konu almaktadır.

19. Kill Your Darlings (2013)

IMDb: 6,5

1944 yılında geçen filmde, genç Allen Ginsberg, Columbia Üniversitesini kazanmış ve Lucien Carr ile burada tanışmıştır. Son derece havalı ve çekici biri olan Lucien' le karşılaşması Allen' ın hayatının en önemli dönüm noktası olur. Kısa süre içerisinde William Burroughs ve Jack Kerouac ile tanışmasıyla, bu dört genç adam toplumun kısıtlamalarının boğucu zırhından sıyrılıp tek gerçeğin edebiyat olduğu bir zihin yapısını benimserler. Gelecekleri reddedip yeni ve daha öncekileri hiç mi hiç benzemeyen bir akımı oluşturmanın peşine düşerler. Yeni ve bambaşka bir sanat akımı olan Beat Hareketi böylece ortaya çıkmış olur.

18. Mavi Gözlü Dev (2007)

IMDb: 6,7

Komünizm propagandası nedeni ile mahkum edilen Nazım, içeride kulaktan kulağa büyüyen bir ünle efsane haline gelir. Çevresinde şiirinden, ressamlığından feyiz alarak genişleyen bir arkadaş grubu oluşur. Fakat Nazım Hikmet'in aklında olan tek şey karısı Piraye'dir. Uzun zamandır haber alamadığı karısını çok merak etmektedir. Savaş yıllarının sefaleti iyice kendisini hissettiren Nazım için yıkım olacak haber de gelmekte gecikmez. Hakkında verilen 28 yıl hapis cezası onaylanmıştır.

17. Howl (2010)

IMDb: 6,7

1957 yılının San Francisco' unda genç şair Allen Ginsberg, yıllar boyunca en fazla okunan ve tartışılan şiire imza atar: Howl. Film tıpkı bu performans şiiri gibi üç parçadan oluşur: Allen Ginsberg' in gençlik dönemlerinden kesitler, şairin kendi sesi ile bir araya gelir. Howl şiirini Chicago davasında okuyan Ginsberg'e tepkiler bir diğer bölümü oluşturur. Filmin sonu ise tamamen şiirin içeriğine ayrılmıştır.

16. Neruda (2016)

IMDb: 6,9

Neruda, 1940larda Komünist Partiye katılmak için kendi ülkesinde bir kaçak haline gelen, Nobel ödüllü ünlü Şilili şair Pablo Neruda'nın peşine düşen bir müfettişi konu ediniyor. Müfettiş Oscar Peluchonnew ile Pablo Neruda arasındaki kovalama şairane bir dille anlatılıyor.

15. Shakespeare in Love (1998)

IMDb: 7,1

Yıl 1593 ve umut vadeden oyun yazarı Will Shakespeare, her yazarın zaman zaman başına gelen tıkanma hastalıklarından birini yaşıyor. Son komedisi Romeo ve Ethel, Korsanın Kızı bir türlü ilerlemiyor ve Londra tiyatro topluluğu sürekli bitmiş senaryoyu istiyor. Depresyona giren Will, tanrı vergisi yeteneğini kaybedip kaybetmediğini düşünmeye başlıyor. Tüm umudunu kaybetmişken güzel Viola ile tanışıyor ve aldığı ilham ile tüm zamanların en harika aşk hikayelerinden birini yazıyor.

14. Papusza (2013)

IMDb: 7,4

Gerçek bir yaşam öyküsüne dayanan film, Papusza lakaplı Bronisława Wajsın trajik kaderini anlatıyor. Papusza şiirlerini resmi olarak yayımlayan ve Lehçeye çevrilen ilk Roman şairidir. Tüm bunlar iki adamın çabasıyla gerçekleşir: Polonya'daki Roman cemaatinin yaşayışına odaklanan şair tarihçi Jerzy Ficowski ve Julian Tuwim. Karlovy Varyde prömiyerini yapan Papusza, Roman cemaatini etkileyen olaylarla bu efsanevi şairin hikayesini anlatıyor.

13. Le sang d'un poète (1930)

IMDb: 7,4

Jean Cocteau' nun senaryosunu yazıp yönettiği bu deneysel film, birinci ve ikinci Dünya Savaşları arasında kalan dönemde, özellikle de Fransa'da filizlenen öncü sinemanın en belirgin örneklerinden biridir ve bu anlamda tarihi bir önemi vardır. Orfe efsanesinden ve Jean Cocteau' nun kendi hayatından izler taşıyan "Bir Şairin Kanı" karmaşık ve rüyayı andıran bir yapıya sahiptir. Alışıldık bir öykü akışı bulunmayan film seyirciyi sürekli şaşırtan sürrealist imgelerle dolu dört ana bölüme ayrılmıştır. Cocteau başrol oyuncusunu görsel metafor ve simgelerle dolu gerçeküstü düşsel bir yolculuğa çıkartır.

12. Paterson (2016)

IMDb: 7,4

Paterson gün içerisinde basit rutini olan bir adamdır. Her gün şoförlük yaptığı otobüsüyle şehri turlar, akşam köpeğini gezdirdikten sonra bara gider, sevgilisi Laura ile sıradan ama huzurlu bir hayat sürdürür. Ve tüm bu süreçte basit ama etkileyici şiirler yazar. Laura ise evle sınırlandırdığı hayatına renk katmak için her gün farklı uğraşlar arayan, hafif çılgın bir kadındır. Paterson ve Laura farklı karakterlerine rağmen birlikte bir hayat sürdürmeyi başarırlar.

11. Cyrano de Bergerac (1990)

IMDb: 7,5

Kralın silahşörlerinden Cryano de Bergerac, hem cesareti ve romantizmi hem de güçlü şiirselliği ile hayranlık uyandıran biridir. Ne var ki kadınların gönlünü fethedecek bir beyaz atlı prens olmakla arasında önemli bir engel vardır: devasa bir burun! Üstüne, Cyrano'nun hayallerini süsleyen genç ve güzel Roxanne, birliğe yeni katılan yakışıklı çömez Christian'ın da ilgisini çeker.

10. Bad ma ra khahad bord (1999)

IMDb: 7,6

Birkaç film yapımcısı film çekmek için küçük bir kasabaya iner. Köyün en yaşlı kadını ölmek üzeredir. Bu kadının ölmesini beklerken film ekibi kendilerini köylülerin günlük yaşantısının içinde bulur. Yönetmen Behzad, sürekli çalan telefonuna bir türlü cevap veremez çünkü köyde telefon çekmemektedir. Bu nedenle bir tepeye doğru yol alır. Bu tepede de bir adam hazine aramaktadır. Behzad hazine için çukur kazan adamla iletişim kurmak istemesine karşın adam çukurdan çıkmaz.

9. Sayat Nova (1969)

IMDb: 7,7

Ünlü Ermeni ozan ve müzisyen Artin Sayadyanın, ya da halkının verdiği isimle Şarkıların Efendisi, Sayat Nova üzerine bir film. Ancak klasik anlatım yöntemlerine başvurarak, filmin açılışında açıkça belirtildiği gibi ozanın yaşam öyküsünü anlatma niyeti taşımayan bir film. Yönetmen, kendi hayal gücüne yaslanıp, Sayat Novanın yaşamındaki dönüm noktalarını, yer yer şiirden ve müzikten beslenerek ve sembollere yer vererek özgün bir anlatım dili çerçevesinde işliyor.

8. Il Postino (1994)

IMDb: 7,7

1950'lerde İtalya'daki küçük bir adadayız. Dünyaca ünlü Şilili komünist şair Pablo Neruda, siyasi sebeplerle ülkesi dışında yaşamak zorunda kaldığı sürenin küçük bir kısmını burada geçirir. Mektuplarını taşımakla görevli postacı naif Mario, Neruda'yla kısa zamanda mesafeli bir dostluk kurar. Usta ozanın verdiği tüyolarla hem içindeki şairi ortaya çıkarır hem de esmer güzeli Beatrice'nin kalbini kazanır. Neruda genç adama sosyalist fikirlerini aşılar ve kendini gerçekleştirmesine yardımcı olduğu Mario'nun gözünde giderek ilahlaşır. Ama usta ozanın peşindeki siyasi rakipleri bir yerde çok uzun süre kalmasına engel olmaktadır. Ayrılık vakti yaklaşır.

7. Shi (2010)

IMDb: 7,8

Mi-ja hayatını genç torununa adamıştır. Ama yine de şiire karşı büyük bir ilgisi vardır. Bu yüzden bu konuda eğitim alabileceği bir sınıfa kaydolar. Şiir dünyasına girmesine rağmen burası ona hayat hakkında acı gerçekleri de öğretecektir.

6. Kelebeğin Rüyası (2013)

IMDb: 7,8

Zonguldak'ta yaşayan iki genç şair; Rüştü Onur ve Muzaffer Tayyip Uslu, II. Dünya Savaşı'nın çetin koşullarına, yaşadıkları küçük madenci kentinden tanıklık etmektedirler. 1941 yılının Türkiye'sini, II. Dünya Savaşı dönemi ve mükellefiyet günlerini yansıtan filmde ayrıca iki genç şairin hayatla ve aşkla olan mücadeleleri de ele alınıyor. Ayakları üzerine yeni yeni kalkan genç Cumhuriyet dünyadaki ciddi değişimlerle boğuşurken, sanata, edebiyata ve en çok da şiire gönül vermiş olan bu iki genç, aynı kıza sevdalanır. Bu aşk onların kalemelerini ve hayata dair olan inançlarını daha da güçlendirir ama hem kendi gelecekleri, hem de ülkenin ve dünyanın gidişatı iyi değildir.

5. Mia aioniotita kai mia mera (1998)

IMDb: 7,9

Ünlü bir yazar olan Alexander bütün hayatını geçirdiği Selanik'teki sahil evinden ayrılmak üzeredir. Ertesi gün, hayatının son günlerini geçireceği hastaneye gidecektir. Yolda rastladığı küçük bir çocuk Alexander'ın hayatını değiştirir. Ayrıca karısının otuz yıl önceki bir yaz gününü anlatan mektubu onu sonsuz gelgitlerin içine itmiştir. Yarın ne kadardır? Belki bir günün içinde, belki de bir sonsuzluğun.

4. Khaneh siyah ast (1963)

IMDb: 7,9

İran yapımı film, İran'ın kuzeyinde toplum tarafından dışlanmış bir halde yaşayan, cüzzamlı bir topluluğun hikâyesini ele alıyor. Filmin yönetmen ve senaristi Forugh Farrokhzad'ın anlatıcılığında ilerleyen ve Behkadeh Raji kolonisini ele alan hikâyede Eski Ahit ve Kur'an-ı Kerim gibi kutsal kitaplardan yapılan alıntılarla yönetmenin kendi şiirsel deyişleri de bulunuyor.

3. Orphée (1950)

IMDb: 8,0

Orpheus, çok ünlü bir şairdir ve şairlerin kafesi olarak bilinen Café des Poètes'te oturmaktadır. O sırada kafeye bir prenses yanında sarhoş bir başka şair olan Cégéste ile içeri girer. Cégéste içkinin de etkisiyle agresifleşmeye başlar ve kavga çıkarmaya çalışır. Polis onu gözaltına almaya çalışırken bir şekilde kaçmayı başarır. Ancak bu kez de başından bir kaza geçer ve Cégéste ölür. Prensес onu "hastaneye götürüyorum" diyerek arabasına alır ve Orpheus'u da yanında götürür. Orpheus, prensesin onları hastaneye götürmediğini anlar. Şatoya giderler ve Orpheus orada akıl almaz bir olaya tanık olur.

2. Nostalghia (1983)

IMDb: 8,1

Tanınmış bir Rus şair olan Andrei, 18. yüzyılda yaşamış ve Bolonya'da eğitim görmüş memleketlisi müzisyen Sosnovsky'nin hayatını araştırmak için İtalya'ya gelir. Güzel İtalyan tercümanı eşliğinde Toskana'dayken mutsuz evliliğinin, karısının ve çocuklarının Rusya'daki hatırası onu avlar. Seyahati giderek içsel bir serüvene dönüşürken mistik bir aydınlanma, şairin yolunu aydınlatacaktır.

1. Dead Poets Society (1989)

IMDb: 8,1

1950'lerin Welton Akademisi ciddi, disiplinli ve akademik çevrelerde saygınlığı yüksek olan bir okuldur. Okul yönetiminin muhafazakâr ve ortodoks tavırları okulu öğrenciler için sıkıcı ve bunalıcı bir yer haline getirmektedir. Fakat yeni İngilizce öğretmeni John Keating'in okula atanmasıyla çok şey değişecektir. Keating öğrencilerine ders kitaplarını yırtıp atmalarını, kalıplaşmış düşünce şekillerinden uzaklaşmalarını ve hayatlarını dolu dolu yaşamalarını öğütlemesiyle okulun statüko-cu tavrına son derece zıt bir profil çizmektedir. Öğrencilerini şiir ve nitelikli edebi yapıtlarla tanıştıran Keating onların pek çoğu üzerinde derin bir etki yaratır ve onların geleceğe dair hayallerinin şekillenmesini sağlar. Elbette Keating'in yaklaşımının okul yönetimi tarafından fark edilmesi ve üstüne gidilmesi uzun sürmeyecektir. Fakat okul müdürü Nolan Keating'i okuldan uzaklaştırma kararı aldığı anda hayatlarını değiştirdiği öğrencileri Keating'i savunmak için harekete geçerler.

Dizi Bonusu : Yedi Güzel Adam

IMDb: 7,7

Hikayesi 1950 ve 1970'li yılların Kahramanmaraş'ında geçen dizi; yakın edebiyat tarihimize damgasını vuran şairlerimiz Erdem Beyazıt, Cahit Zarifoğlu, Rasim Özdenören, Nuri Pakdil, Ali Kutlay, Akif İnan ve Alaeddin Özdenören'in hayatını konu alıyor.

SANATA YÖN VE REN OL GU

Bildiğiniz üzere, sanat camiasında ileri gelen cevaplanamamış ve hala herkesin tartıştığı birçok soru vardır. Bu sorular aslında sanatı oluşturan parçalardan biridir. Cevaplanınca sorular bitecek sanılır ama aslında daha çok soruyu beraberinde getirecektir. Bu sorulardan en çok tartışma yaratanı ise bana göre ‘Sanat ne içindir?’ sorusudur. Yahu, sanat ne içindir gerçekten?

Bu konuda sanatla ilgisi alakası olsun olmasın herkesin bir görüşü var. Biri: “Sanat, sanat içindir; başka ne için olacaktı ki!” der. Diğeri: “Geçim sağlamak uğrudur.” der. Zira ben bu iki görüşe de katılmam aslında. Siz ne dersiniz bilmem ama sanat “toplum” içindir bana göre. Bu tabii ki yıllardır tartışıl gelmiş ve kimse-nin kesinlikle budur diyemeyeceği bir sorudur. Ama gelin size benim açımdan açıklayayım fikirlerimi.

Öncelikle sanatın neden var olduğunu anlamak gerekir benim açımdan. Sanat aslında insanlığın başlangıcından beri bizimledir. Sonuçta bir duyguyu, bir güzelliği dışa vurmaya yarayan yöntemlerin tümü değil midir sanat? İnsanlar sanatı kendini ifade etme amacıyla yaratmıştır. Örnek verecek olursak, bir mağara adamının o gün avladığı hayvanı kendi yaşadığı yere çizmesi bir sanattır. O aslında kendini ifade etmek isterken, diğerlerine “Bakın, ne yaptım?” dercesine duvarı boyarken resim sanatını bulmamış mıdır? Bugüne kadar gelen bir istektir aslında sanat. “Burada ben de varım, hey!” cinsinden anlamlarla başlanır. İşte ben de bunları düşünerek toplum için olduğu kanısına vardım.

Benim açımdan sanat toplum içindir çünkü yapılan eser bir şaheser bile olsa eğer ki toplum tarafından kabul edilmezse ve beğenilmezse o eser ne kalıcılığı yakalayabilir ne de şaheserliği. Kendi alanımdan, müzikten, örnek verecek olursam son yıllarda bana göre Türkiye açısından kaliteli şarkıları, besteleri bulmak gerçekten de çok zor. Çünkü, her şey toplumun beğenisine göre şekillenir müzikte. Bu dönem bana göre gerçekten saçmalık olan Alman özentisi, sanat hakkında hiçbir şey bilmeden piyasaya şarkı süren, kendini sanatçı zanneden şarkıcılarla dolu. Tabii ki de bu benim görüşüm ama ben bunun nedeniyle ilgileniyorum. En baştaki neden ise “toplum”. Bu toplum zaman içerisinde değişime uğruyor ne zaman neyi beğeneceği hiç belli olmuyor.

Örnek verirsek 2000’lerin başında gerçekten kendi alanında başarılı ve kalıcılığı sağlamış sanatçılar çıkmıştı müzik piyasasına. Mor ve Ötesi, Manga, Duman, Şebnem Ferah, Teoman, Kurban ve daha niceleri. Bu sanatçılar toplumun beğenisine göre gerçekten de sanattan şelalesinden akarcasına eserler ortaya koydular. Bu sanatçı ve sanatçı toplulukları günümüzde de var. Ama şu anda yeni bir şarkı çıkardıklarında -bir yapıt olsa bile- en fazla 3 milyon dinlenir kenara çekilirler. Bunun nedeni ise bana göre ‘toplumun beğenisidir’. İşte değinmek istediğim nokta şu ki, önceden de var olan bir tarz şu anda sanyeler içerisinde milyonlar dinleniyor ve önceki yıllarda bu tarz dinleyenlerin sayısı azınlıktaydı. İşte bu tarz ‘Elektronik Rap’. Yaklaşık 5-6 yıl önce biri “Ben sadece arkada ‘beat’ i olan ve üzerine ‘autotune’ (kısaca elektronik ses) ile şarkı söyleyeceğim ve bir rap şarkısı çıkartacağım.” deseydi buna kimse inanmazdı çünkü o zamanlar sanat anlayışı bu değildi. Ki bana kalırsa hala böyle olmamalı çünkü bu sanat bu değil! Müziğin ne olduğunu ve tek bir nota bilmeyen insanlar şu anda piyasada milyonlar izliyor ve gerçek sanatkarları gölgeliyorlar. Tabii ki de rap türüne büyük saygım var ama rap, günümüzdekinden çok farklı bir mecra. Arkaya elektronik bir ritim ve bas koyup elektronik bir sesle şarkı söylemek değildir.

Neyse, konumuza dönecek olursak sanat toplumun isteğine göre şekilleniyor demiştik. Dediğim gibi, aslında şu ana kadarki bütün sanatçılar toplumun beğenisine göre hareket etmişlerdir. 2000’lerin başında da aslında bu böyleydi. Kurban grubu mesela metal grubudur ve zamanında çok büyük kitlelere hitap etmiştir. Çünkü o zamanlar metal müziği ülkemizde başarılı bir şekilde ilk temsil edenlerdendi. Ve gençler arasında bu tür müzik çabucak yaygınlaştı. Ya da Manga grubu da ilk Rap ve Rock türünü birleştiren gruplardandı. ‘Bir Kadın Çizeceksin’ adlı parçalarını buna örnek verebiliriz. Demem o ki, bu sanatçılar da zamanında toplum beğenisine göre hareket etmişlerdi.

Toparlamak gerekirse sanat, toplum yönünde şekillenir ve böyle devam edecektir benim açımdan. Tabii ki de buna karşı çıkan görüşler de vardır. Zaten bu yıllardır süregelen bir tartışmadır ama ben size fikirlerimi belirtmek istedim bu konu hakkında. Son olarak şunu söylemek istiyorum, gerçek sanat ve emeğin elbet değerini anlayacağız ama işte o zaman geç olacak ve sanatkarlar yerine müzik sanılan tarzı dinliyor olacağız. Ve bana kalırsa, toplum olarak çok geç olmadan bu durumun farkına varıp sanatı şekillendirmeliyiz...

CAN YAZGAN

Hayatınızda En Az Bir Kere Okumanız Gereken Başyapıt Niteliğinde 10 Kitap

Bu listede yaşamınız boyunca en azından bir kere okumanız gerektiğini düşündüğümüz 10 harika kitabı derledik. Her ay 10 kitap tavsiyesiyle karşınızda olacağız. Şimdi hazırsanız bu kitapları birlikte inceleyelim. İyi okumalar...

Not 1: Sıralamanın kitapların niteliği ile bir ilgisi yoktur!

Not 2: Kitaplara ait tanıtım yazıları tanıtım bültenlerinden alınmıştır.

10. "Aşk ve Gurur" Jane Austen

"Duygular nerede biter, açgözlülük nerede başlar?"

Jane Austen'in yirmi bir yaşında yazdığı Aşk ve Gurur 18. yüzyıl İngiltere'sinin taşralı-soylu çatışmasının atmosferinde, kalıp düşüncelerin aslında nasıl da tam tersine dönüşeceğinin romanıdır. Yazarın kendi yaşadıklarından da izler taşıdığı düşünülen kitapta, taşralı Elizabeth Bennett ve onun kalabalık ailesinin soylu ve zengin Charles Bingley'in, Bennet ailesinin yaşadığı yere yakın bir malikâneyi kiralamasıyla birlikte işler değişir. Charles Bingley'in yakın arkadaşı Fitzwilliam Darcy ile Elizabeth Bennett'in baloda dans etmelerinin ardından ikili arasındaki sürtüşme başlar. Denilebilir ki soyu ve zenginliğiyle gururlanan Darcy'nin soylu olmayan Elizabeth için duyduğu ön yargı, Elizabeth'in ise Darcy'e karşı ahlaklı gururuyla Darcy'nin zenginliğine duyduğu ön yargı romanın akışında hem karakterleri hem de okuru şaşırtacak seyriyle akıp gitmektedir.

"Bir kadının erdemini kaybetmesi, telafi edilmesi imkânsız sonuçlar doğurur. Attığı tek bir yanlış adım sonsuza dek acı çekmesine neden olur. Bir kadının itibarı da güzelliği kadar hassastır."

9. "Don Kişot" Miguel de Cervantes Saavedra

İspanyol yazar Cervantes'in 1605 yılında yayınladığı Don Kişot, bugüne kadar pek çok dile çevrilen ve defalarca basılan, birçok oyun ve filme de konu olan dünyaca ünlü eserler arasında neredeyse ilk sırada yer alıyor. Roman türünün ve modern romanın ilk örneği kabul edilen Don Kişot, içerisinde pek çok öyküyü de bize iç içe sunuyor. Üzerine şimdiye kadar birçok yorum yapılan eser hala daha farklı şekillerde yorumlanmaya devam ediyor. Kitapta uslanmaz bir kaçık olan Don Kişot'un yel değirmenlerine kafa tutuşunu, aşkı uğruna girdiği maceraları ve bu maceralara adeta festival tadında eşlik eden İspanyol halkını görüyoruz.

Dünyanın en çok okunan eserleri arasında olan roman, aynı zamanda dünyanın en iyi kurgu eseri seçilmiş ve dünyanın en iyi romanlarından biri olarak da gösterilmiştir.

8. "Fareler ve İnsanlar" John Steinbeck

Nobel ödüllü yazar John Steinbeck'in ilk kez 1937 yılında yayınlanan eseri; çiftlikten çiftliğe dolaşarak çalışan iki yakın arkadaşın başından geçen maceraları ve onların hayallerine sıkı sıkıya olan bağlılığını konu ediniyor. Kendisi de bir dönem gezici çiftlik işçiliği yapmış olan John Steinbeck'in hayatından da izler taşıyan roman, realist yaklaşımı ile dikkat çekiyor. Gerçeğe yakın bir dil ile kurgulanan eser, oldukça sürükleyici ve etkileyici anlatımı ile günümüzde hala en çok okunan kitaplar arasında bulunuyor.

7. "Hamlet" William Shakespeare

"Hepsinden önemlisi, kendine karşı dürüst ol. O zaman başkalarına karşı da dürüst olursun." İngiliz ve dünya edebiyatının en büyük isimlerinden William Shakespeare, Hamlet'te trajik bir intikam hikâyesini konu edinir. Hamlet, babasını öldürüp annesiyle evlenen amcası Caludius'tan intikam almak için planlar yapar. Delilikle gerçeklik, kaotik ilişkiler, ahlak ve ihanet gibi bütün insanlığı her zaman ilgilendiren kavramlar üzerine vazgeçilmez bir eser olan Hamlet'te şiirsel bir ahengin yüzyılları aşarak dünyamızda yeniden hayat bulmasını keşfedeceksiniz.

"Olmak ya da olmamak, işte bütün mesele bu. Şansın karşına çıkardığı bütün kötü şeylere dayanmak mıdır soyluluk, yoksa onlarla mücadele edip üstesinden gelmek midir?"

6. "İki Şehrin Hikayesi" Charles Dickens

Charles Dickens, sakin ve durağan atmosferiyle Londra'nın karşısına giyotinin gölgesindeki Paris'i; sürgündeki Fransız aristokrat Charles Darnay'in karşısına kötü şöhretli İngiliz avukat Sydney Carter'ı

koyuyor ve Fransız İhtilali'ni zıtlıklar ekseninde anlatıyor. İki Şehrin Hikâyesi, öfkenin, acının, kaosun ve her şeye rağmen umudun romanı.

5. "Kırmızı ve Siyah" Henri Beyle Stendhal

Fransa'nın küçük bir kasabası olan Verrières'de fakir bir kereste ustasının oğlu olarak dünyaya gelen Julien Sorel'in birbirine zıt belirlediği iki hedefi, aşkları ve çalkantılı hayatı onu bu vasat hayattan uzaklaştıracaktır. Yaşadığı bu küçük kasabadan bir an önce kurtulup Paris'e gitme hayalleri kurar. Julien; zekâsı, kültürel seviyesi ve câzibesıyla yüksek tabakanın dikkatini çekmeyi başarır. Aldığı dinî eğitimle papaz olmaya karar veren Julien, aynı zamanda büyük bir Napoléon hayranıdır ve asker olmayı istemektedir. Onun geleceğiyle alâkalı böyle muallâkta kalması ve bir yandan yaşadığı iki büyük ve çalkantılı aşk, onu çok farklı bir maceraya sürükleyecektir... Julien'in mesleği ve aşk hayatı ile ilgili yaşadığı bu büyük ikilem, onun kırmızıyı mı yoksa siyahı mı seçmesi gerektiğini zorlaştıracaktır...

4. "Mutlu Prens" Oscar Wilde

Mutluluğun, herkesin mutluluğuyla iç içe olabileceğini, fedakârlığın ve emeğin insana gerçeğin kapılarını açabileceğini tatlı bir öyküyle anlatan eser dünyaya başka bir gözle bakmamızı sağlıyor. Küçük bir kuş ve mücevherlerden yapılmış vücuduyla tüm şehri izleyen bir heykelin insana dair sohbeti yaşamın gerçekte ne olduğunu sorgulatacak.

3. "Savaş ve Barış" Lev Nikolayeviç Tolstoy

Ünlü yazar Tolstoy'un yazdığı bu kitap birçokla-
rınca en büyük roman olarak gösterilir.
1805-1813 yıllarında Napolyon Savaşları'nı konu
alan bu eser Rusya'daki birçok farklı sınıftaki
insanın hayatını ve geleneklerini anlatır. Savaş ve
Barış, Napolyon döneminde geçen Rusya ve
Fransa arasındaki savaşı anlatmasının yanında
saray hayatı ve saray insanların bulundukları
konumlardan nasıl değişikliğe de gözler önüne
serer. Tolstoy'un bu ünlü eseri dili, anlatımı,
kurgusu ve gerçekçiliği ile kendinden sonra
birçok yazarı etkilemiş ve büyük bir klasik olarak
edebiyat tarihinde haklı yerini almıştır.

2. "Sefiller" Victor Hugo

Jan Valjan, aç ailesini doyurmak için ekmek
çaldığından, bir kadırgada kürek çekmeye
mahkûm edilmiştir. Kaçma girişiminde bulundu-
ğu için de mahkûmiyet süresi on dokuz seneye
çıkartılır ve 1815'te serbest bırakılır. Hapisten
çıkınca, mahkûm olduğunu gösteren belge
yüzünden herkes ona kötü davranır. Bir piskopos
onu evine alır, o ise evin gümüş takımlarını çalar-
ken yakalanır. Piskopos şikayetçi olmaz, üstelik
ona iki de gümüş şamdan hediye eder. Onlardan
elde edeceği parayı namuslu adam olma yolunda
harcamasını ister.

Bu son olay, Jan Valjan için bir dönüm noktası
olur. Madeleine adıyla iş hayatına atılır, zengin
olur ve belediye başkanı seçilir. Fantin adında,
düşmüş fakat ruhça temiz bir kadını polis şefi
Javert'in elinden kurtarır. Javert, birdenbire
ortaya çıkan, kısa sürede zengin olan ve herkesin
"Baba" dediği Madeleine'in kim olduğunu merak
eden ve araştırmaya başlar.

1. "Suç ve Ceza" Fyodor Mihayloviç Dostoyevski

Dostoyevski'nin Rusya'yı, Rus halkını gözlemle-
yerek içlerinden çekip çıkardığı Raskolnikov hem
yazarın hem de edebiyat tarihinin en karanlık
karakteridir. Yoksulluğunun güzel ve parlak bir
hayat kurmasına izin vermeyeceğine inanan
genç bir hukuk öğrencisinin, yaşlı tefeci kadını
öldürüp parasını çalmayı planlamasıyla başlayan
hikâyesi, Raskolnikov'un ikilemlerinden, iç çatış-
malarından hareketle insanlığa sorduğu ahlaki ve
felsefi sorularla edebiyatı başka bir boyuta
taşımıştır.

Suç ve Ceza yayımlandığı 1866 tarihinden bu
yana, modern insana yaklaşımıyla ve sorduğu
can alıcı sorularla güncelliğini hiç kaybetmediği
gibi, edebiyatın çitasını erişilmesi güç bir seviye-
ye yükseltmiştir. Dostoyevski'nin dehasını tüm
yönleriyle yansıttığı roman, bir suçun psikolojik
kaydıdır aynı zamanda.

KASIM AYI EN ÇOK SATAN KİTAPLARI

1. Kara Kutu-Yüzleşme Vakti

Yazar : Soner Yalçın
Yayınevi : Kırmızı Kedi
Kitap Türü : Yerli Romanlar
Yıl : 2019
Sayfa Sayısı : 584
Okunma Sayısı : 3664

Kara Kutu-Yüzleşme Vakti Kitap Özeti

Tarih: 5 Ocak 1978.

Yer: Ankara. Bülent Ecevit yeni hükümeti kurdu.
Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığındaki gizli
toplantıda devrim gibi kararlar alındı. Tarih: 12
Eylül 1978. Yer: Kazakistan Alma Ata. Dünya
Sağlık Örgütü düzenlediği uluslararası konferan-
sın sonunda
yayımladığı bildiriyle ABD küresel ilaç şirketlerini
kızdırdı... Tarih: 26 Mart 1979. Yer: İtalya Como
Gölü sayfiyesi. Rockefeller sahibi olduğu Bella-
gio Evinde yaptığı NATO güvenlik toplantısında,
yüz yıldır kontrolünde olan endüstriyel tıp ile ilgili
bir dizi kararlar aldı...

Ve:

Tarih: 25 Haziran 1979.

Yer: Manisa...

Cemil Çöllü MHP İl Başkanı idi.

Sahibi olduğu Huzur Eczanesinde öldürüldü.

Ertesi gün...

Tarih: 26 Haziran 1979.

Yer: Manisa.

Neşe Gülersoy CHP Kadın Kolları Üyesi idi.

Sahibi olduğu Yeni Afiyet Eczanesinde meslektar-
ş MHP li Cemil Çöllü'nün katledilmesini protesto
eden bildiri yazarken öldürüldü.

Yine Manisa...

Yine bir eczane...

Tarih: 19 Aralık 1979. Mete Erdem CHP İl Başka-
nı idi. Eczanesinde içeri giren saldırgan tarafın-
dan kurşunlanarak öldürüldü. Bu bir cinayet
romanı değil... Modern tıbbın karanlık yüzü
aydınlanıyor... Rockefeller'ın kozmik odasındaki
Türkler kim?

Neyin karşılığı, ne kadar para aldılar?

Tabular yıkılacak... Ezberler bozulacak...

Artık yüzleşme vakti...

(Tanıtım Bülteninden)

Katkıda Bulunanlar: Enis Batur, Mehmet Ali
Güller

2. Beni Kör Kuyularda
Yazar : Hasan Ali Toptaş
Yayınevi : Everest Yayınları
Kitap Türü : Yerli Romanlar
Yıl : 2019
Sayfa Sayısı : 240
Okunma Sayısı : 3336

Beni Kör Kuyularda Kitap Özeti

Beni Kör Kuyularda bütün mümkünlerin kıyısından, tam da oradan konuşuyor. İnsanlardaki seyr merakı, bu merakın doğurduğu acımasızlık, habire dönen karanlık bir çark, çarkın öğüttüğü insanlar, yarım kalmış sevdalar ve parçalanmış hikâyeler...

Beri yandan, roman boyunca iki soru peşimizi bırakmıyor: Hakikaten gittiler mi? Gittilerse nereye gittiler?

Beni Kör Kuyularda, Kuşlar Yasına Giderden sonra hat edebiyatına yeni, taptaze bir kan.

Dünyanın renkleri değişti onlar ilerledikçe, dünyanın sesleri, sessizlikleri değişti, şekilleri sonra, kapıları, kapılarından girip çıkanları değişti, gülenleri, ağlayanları, yürüyenleri değişti, ağaçları, çimenleri, yaprakları değişti, güzellikleri, çirkinlikleri değişti, hatta bütün bunlarla ve daha başka şeylerle birlikte mesafeleri, boşlukları ve bu mesafelerle bu boşluklarda gezinen kokuları da değişti.

3. The Book of M: Kıyamet Başlıyor!
Yazar : Peng Shepherd
Yayınevi : Ephesus Yayınları
Kitap Türü : Yabancı Romanlar
Yıl : 2019
Sayfa Sayısı : 129
Okunma Sayısı : 1296

The Book of M: Kıyamet Başlıyor! Kitap Özeti

Doğaüstü bir felaketin hüküm sürdüğü bir dünyada geçen The Book of M, sevdiklerini kurtarabilmek için her şeyini feda etmek zorunda kalan bir grup insanın etkileyici hikâyesini konu ediniyor. Bir akşamüstü, Hindistan da akıllara durgunluk veren bir olay yaşanır. Sıradan bir adam gölgesini kaybeder ve bu olay tüm dünyaya yayılmaya başlar. Gölgelemleri kaybedenler yepyeni güçlere kavuşsalar da bunun karşılığında ciddi bir bedel ödemek zorundadırlar: Bütün hatıralarını kaybetmek.

Ory ve karısı Max, ormanın derinliklerinde terk edilmiş bir otele sığınarak şimdiye kadar Unutuş tan kaçmayı başarmışlardır. Ama bir gün yaşadıkları beklenmedik bir olay, tüm planlarını altüst eder. Ory ve Max i oldukça tehlikeli bir yolculuk beklemektedir.

Bu kitap büyük bir özenle hazırlanmış, dünyanın sonunu anlatan bir gerilim romanı... Shepherd'ın beklenmedik gelişmelerle okuru şaşırttığı ve anılarımızın ne kadar değerli olduğunu bize ustalıkla anlattığı The Book of M, oldukça çarpıcı ve yaratıcı bir dille yazılmış.

-USA Today

(Tanıtım Bülteninden)

4. Her Yerde Kan Var
Yazar : Ayşe Kulin
Yayınevi : Everest Yayınları
Kitap Türü : Yerli Romanlar
Yıl : 2019
Sayfa Sayısı : 304
Okunma Sayısı : 1972

Her Yerde Kan Var Kitap Özeti

Ayşe Kulin'den Osmanlının son dönemine çok çarpıcı bir bakış: Her Yerde Kan Var! Sultan Abdülaziz in sır dolu ölümüyle sonuçlanan bir dönemi, saraydaki birçok önemli kahramanın gözünden okuyoruz bu romanda. Kulin'in bütün karakterlere kimi zaman müthiş insani hassasiyetle, kimi zaman da edebiyatın bütün sınırlarıyla yaklaştığını görüyoruz.

Her Yerde Kan Var yakın tarihin aslında bugüne ne denli benzediğinin, tarihin sadece tekerrürden değil, tefekkürden de ibaret olduğunun romanı. Dönüp o dönemi bütün canlılığı ve dürüstlüğüyle okumaya dair hakiki bir çağrı, bir vaat!

Aksaray dan kar geliyor
Ben sandım ki yar geliyor
Çıktım baktım pencereye
Çerkez Hasan can veriyor türküsünün hep bizimle olduğu, nefes nefese okuyacağımız bir bakış romanı Her Yerde Kan Var...
Ayşe Kulin'in incelikli kaleminden.

(Tanıtım Bülteninden)

5. Ateş ve Kan
Yazar : George R. R. Martin
Yayınevi : Epsilon Yayınları
Kitap Türü : Yabancı Romanlar
Yıl : 2019
Sayfa Sayısı : 736
Okunma Sayısı : 846

Ateş ve Kan Kitap Özeti

Tanrılar, Targaryenler için bir kez daha yazı tura atıyor... ya kan ya da ateş. Dünyaca bilinen ve televizyona uyarlanan Taht Oyunları'nın yazarı George R. R. Martin den Targaryenlerin tarihi bütün detaylarıyla anlatılıyor! Takvimler geriye dönüyor, haneler yükselip yıkılıyor ve taht oyunlarının hem en kolay hem de en zor olduğu dönemde Targaryen tarihinin bütün detayları ilk kez gözlerimizin önüne seriliyor.

Taht Oyunları nda yaşanan olaylardan yüzyıllar önce, -Valyria Kıyameti'nden sağ çıkan tek ejder-lordları ailesi olan- Targaryen Hanesi, Ejderha Kayası'na yerleşmişti. Westeros tarihinin en şanlı ama bir o kadar da tartışmalı hanesinin öyküsü, Ateş ve Kan da, ateş ve kanla yazılıyor. Ejderhanın ejderhayla, kardeşin kardeşle savaştığı, bildiğimiz anlamda Westeros'u Westeros yapan bu dönem, Demir Taht'ın yaratıcısı efsanevi Fatih Aegon'la başlıyor. Fatih ten sonra gelen âlimler ve zalimler, korkaklar ve kahramanlar ama en çok da muazzam ejderhalar o tahtı elinde tutmak isteyen kral ve kraliçelerin hırslarının bir parçası oluyor.

Peki Ejderhaların Dansı boyunca aslında neler yaşandı? Yedi Krallık nasıl kuruldu? Kıyamet ten sonra Valyria yı ziyaret etmek neden o kadar tehlikeliydi? Daenerys in üç ejderha yumurtasının kökeni neydi? Hisar'ın bilge üstadı tarafından nakledilen ve ressam Doug Wheatley'nin elinden çıkma yepyeni siyah-beyaz illüstrasyonlarla süslenmiş bu çok önemli tarihçede cevabını bulan soruların birkaçı işte bunlar.

(Tanıtım Bülteninden)

YALNIZIM

Hava hafif esiyor. Üzerimde uzun kollu koyu yeşil bir bluz, altımda siyah bir eşofman, ayağımda yaklaşık üç yıl önce aldığım yırtık spor ayakkabılarla gecenin bir vakti, sadece bir lambanın yandığı sokakta yürüyordum. Etrafımda bulunan lokantalar, marketler, okullar, kuaförler kapanmış; evlerdeki ışıklar sönmüştü. Hiçbir yerden ne bir ses duyuyordum ne bir insan görüyordum. Sadece ben vardım sokakta. Yürürken aynı zamanda düşünüyordum. Son bir yılda başıma gelenleri düşünüyordum. Arkadaşılarımdan uzaklaşmıştım. Çok güvendiğim, çok yakın olduğum arkadaşlarımdan bile. Son aylarda birlikte bir buluşma ayarlayıp bir yere kahve içmek için gittiğimizde aramızda eskisi gibi bir keyif ve muhabbet olmuyordu. Kimsenin konuşası gelmiyordu. Herkesin bir kaygısı, çözmeye uğraştığı bir sorunu olduğu belliydi. Normalde dertleşip birlikte hallederdik. Beraber çözüme odaklanırdık, ayrıldığımızda sorunlarımız çözölmüş bir şekilde ayrılırdık. Ama artık eskisi gibi sorunlarımız yoktu. Yaşımızın ilerlemesi ve sorumluluklarımız artması dertlerimizi de değiştirmişti. Sıkıntı yaşadığımız konular özelleşmişti. Birbirimize anlatıp başkalarının da dertine dert eklemek istemiyorduk. Bu yüzden, oturduğumuzda herkes zorla bir şeyler geveledi sonra ayrıldık. Normalde haftada en az bir kere buluşurken, ayda bir, iki ayda bir, üç ayda bir diye gitti ve bir gün son buldu. Artık birbirimizi aramıyor, nasıl gidiyor, diye sormuyorduk. İçimde bir yalnızlık hissi oluşmuştu. Bu sıralarda bir gün, evimde kafamı dağıtmak için beyaz bir tuvale fırçamla resim yaparken, küçük yaşlarımdan beri ne zaman kötü hissetsem resim yaparım, telefonum çalmaya başladı. Telefondaki annemdi. Ben daha hiçbir şey diyemeden o konuşmaya başladı. Sesi çatallıydı, arada sırada burnunu çektiğini duyuyordum. Bana babamın kaza yaptığını, şu an yoğun bakımda olduğunu söylediği anda evden dışarı fırladım. Annemin söylediği hastaneye gittim. Kapıdan içeri girdiğimde bir doktordan babamın yerini öğrendim ve hızlıca yürümeye başladım. Koltuklarda oturan ve sıra bekleyen gariban hastalar, yüzlerinde hastanın morali bozulmaması için gülümseme olan ama gözlerinden görünmez gözyaşları akan hastayı

ziyarete gelen yakınları, ellerinde dosyayla dolaşan hemşireler ve doktorların yanından geçiyordum. Annemin yanına vardığımda geç kalmıştım. Annem hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. Benim geldiğimi görünce sarıldı bana. Onun kederini hissedip ben de ona sarıldım. O günden sonra annem evini satıp anneannemlerin yanında yaşamaya başladı. Yaklaşık bir buçuk yıl kadar çalıştığım bir şirketten cenaze işleri için bir haftalığına izin almıştım. O bir hafta boyunca hep annemin yanıdaydım, yakın akrabalarımın yanıdaydım ama yine de yalnız hissediyordum. Yanımda beni güvende hissettiren insanlar olduğu için acım azalır zannederken acım artıyordu. Belki ailemden birisi artık olmadığı için bir eksiklik hissediyordum, belki annem bana değil ben ona baktığım için zorlanıyordum, belki de bu duruma alışamadığım için sadece. Aradan 4 ay geçti. Annem toparlanmıştı. İkimiz için de yoğun ama aynı zamanda boş geçen birkaç ay olmuştu. İşime iznimden sonra devam etmeye başlamıştım. Ama bu son bir ay çalışmakta zorlanıyordum. Yaptığım her iş, kolay olsa bile, bana işkence gibi geliyordu. Bir cuma günü, patronuma istifa ettiğimi söyledim. Tepkisini anlayamayacak kadar yorgundum. Artık çalışmadığım için geçinmekte zorluk çekeceğimi biliyordum. Ama kafama takmadım. Sadece eve gitmek, yatağıma uzanmak ve uykuya dalmak istiyordum. Son aylarda çok iyi uyuduğum söylenemezdi. Uyurken çok fazla uyandığım için günde üç ya da dört saat uyuyordum. Ama o gün akşama kadar uyumuşum. Kalktığımda günlerdir ertelediğim ev işlerini yapmaya koyuldum. Gece olduğunda biriken çamaşırları, bulaşıkları, temizliği yeni bitirmiştım. İşlerimi hallettiğim zaman dışarı çıkmak istedim. Biraz hava almanın bana iyi geleceğini düşündüm. İşte şu an etrafı, karanlık gökyüzünü izleyerek ve düşünerek yürüyorum. Babam beni bıraktığı için kızgındım, arkadaşlarımla olan bağım koptuğu için hayal kırıklığına uğramıştım, severek yaptığım işimi artık istemediğim için kafam karışık ve yine yalnız hissediyordum.

DURU BİLGİLİ

EKSİK

Saatlerce, günlerce, aylarca hatta ve hatta yıllarca bir yanımda eksik, kırıkım. Hayata karşı olan sorumluluklarımı bile gerçekleştirirken zevk almaz olmuştum. Durmak istiyordum bazen. Düşünüyordum ki ben dursam ve yanımdan geçip giden zamanın gittiği yöne doğru öylece baksam. Ne de olsa ben zaten sonu olmayan yollara girmek konusunda çok iyiydim. Kıpırdamıyordum. İçimde fiziksel bir eksiklik olmadığına emindim ama yine de bi şeyler eksikti. Belki bir hayat damarı, belki başka bir şey bilemiyorum. Hiç tanımadığın bir kalp nasıl bir anda gelip seni tuzla buz edebilirdi? Sen buna nasıl izin verebildin? İzin vermeyi de geçtim, hiç mi vazgeçmedin bu hayattan bunca acıdan sonra? Hem de hayat senden vazgeçmişken... Artık kimsenin seni geri döndüremeyeceğini bilirken nasıl yoldan sapmadın? Güçlü olduğunu mu düşündün? Korktun mu? Çekindin mi? Canının yandığını mı kanıtlamak istemedin? Ölürken bile not bırakabileceğin biri olmadığını fark ettiğinde mi vazgeçmekten vazgeçtin yoksa sen zaten vazgeçmekten vazgeçmiştin de sonradan mı yalnız olduğunu fark ettin? Senin vazgeçmeye çalıştıklarının senden çoktan vazgeçtiğini görebildin mi? Vazgeçmek kelimesinin anlamını düşündün mü hiç? Nedir vazgeçmek? Yaşanılanları unutmak mıdır? Yaşadıklarını kanıksamak mıdır? Yaşanılanları olmamış varsaymak mı? Yaşarken fark edemediklerini bulduğunda mı vazgeçersin? Yoksa fark ettiklerini yaşamaya başladığında mı? Benliğini buldun mu? Sana sen kimsin desem bana düşünmeden cevap verebilir misin? Yoksa sen de cevabını bilip söylemekten çekinenlerden misin? Yapamadıklarından mı utanıyorsun? Yapabileceklerinden mi korkuyorsun? Yoksa hiç kendini denemediğin için yapabileceklerini mi bilmiyorsun? Ölü bir şekilde yatağında yattığını hayal et. Her şeyden vazgeçmişsin artık. Başında hayallerinin, yapabileceklerinin, yeteneklerinin, benliğinin hayaleti dursun. Kaçı sen öldükten sonra sana minnettar kalır yaptıkların için. Sen onlara hak ettiklerini yaşattın mı? Ne cevap vereceksin onlara? Ben sizden vazgeçtim mi diyeceksin? Ben birinin hayallerinin kurbanı oldum mu diyeceksin? Çok üzgünüm, bi daha olmaz diyip bitmiş hayatına devam mı edeceksin? Yapabildiklerimden korktum mu diyeceksin? Yapmak istediklerimden utandım mı diyeceksin? Yoksa en kötüsünü hiç denemedim mi diyeceksin? Benliğin ben kimim diye sorduğunda verebilecek bir cevabın var mı yoksa sen yine başka hayallerin köpeği oldum mu diyeceksin? Pişman olacak mısın? Pişman olunca napacaksın? Tüm bu sorduğum soruların cevabını arayacak mısın? Yoksa şuan ekrana baktığın o gözlerle aynada kendine bakıp benliğini mi sorgulamaya mı başlayacaksın?

ECEM KÜÇÜK

Kasım Ayında Kaybettiğimiz Ustalarımız:

Yahya Kemal Beyatlı 01.11.1958

Yahya Kemal Beyatlı, gerçek adıyla Ahmet Agâh; Cumhuriyet dönemi yazarları arasında oldukça önemli bir yer tutar. Modern şiir ile Divan şiiri arasındaki bağın kurulmasında ve geçişin kendini bulmasında önemli katkılar sağlamıştır. Aynı zamanda milletvekilliği ve bürokratik gibi görevlerde de yer alan şairin sağlığını dayken hiçbir kitabı kendi isteği üzerine yayınlanmamıştır.

Yahya Kemal'in hayatını ilginç kılan en önemli detay ise hayatının son 19 yılını Beyoğlu'nda bulunan Park Otel'de geçirmiş olmasıdır. Yazar, birçok şiirini Park Otel'de kaldığı odasında kaleme almıştır.

Ümit Yaşar Oğuzcan 04.11.1984

22 Ağustos 1926 tarihinde Tarsus'ta doğan şair, 33 şiir, 4 düz yazı kitabı, 13 antoloji ve biyografik eser olmak üzere toplam 50 kitaba imzasını attı.

Genç yaşta isteği olmadan evlendirildi, geçim sıkıntısı çekti, kendi deyimiyle 'kendisini ailesine sürekli ispat etmeye çalıştı.' Sürekli karamsar ve melankolik şiirler yazdı. Toplam 24 kere intihar etme girişiminde bulunduğu söylense de kendi söylediğine göre sadece 3 kez teşebbüste bulundu.

Çocukken geçirdiği kızamık hastalığı sonucunda kekeme kaldı. Kekelemediği tek an ise şiir okuduğu andı. Eşi Ulfer Oğuzcan'ın söylediğine göre tüm şiirlerini ezbere bildirdi ve her an her yerde şiir okuyabiliirdi.

Aka Gündüz 07.11.1958

Yazar, gazeteci ve siyasetçi kimlikleriyle öne çıkan ve asıl adı Enis Avni olan Aka Gündüz 1886'da Selanik'te dünyaya geldi. Babası Binbaşı İbrahim Kadri Bey'dir.

Aka Gündüz, ilköğrenimini Serez ve Selanik'te; ortaöğrenimini ise Galatasaray Sultanisinde bitirdi. Daha sonra Edirne Askeri İdadisi ve Kuleli Askeri İdadisinde okudu. Hastalığı nedeniyle harbiyenin ikinci sınıfından ayrılmak zorunda kaldı. Paris'e gide-rek bir müddet Güzel Sanatlar Okulu ve Hukuk Fakültesine devam etti. Bunlardan hiçbirini bitirmeden üç yıl aradan sonra yurda döndü.

1910'da Selanik'e sürgün edilen Aka Gündüz, 31 Mart Olayı'nı bastırmak amacıyla kurulan Hareket Ordu-su'na gönüllü olarak katıldı. Bu amaçla İstanbul'a geldi fakat işgal kuvvetleri tarafından Malta'ya sürgüne gönderildi. Ankara hükümetinin girişimi sonucu yurda döndü. 1932-1946 yılları arasında Ankara milletvekili olarak mecliste bulundu.

Sadri Ertem 13.11.1943

Babasının subay oluşu nedeniyle çocukluğunu Anadolu ve Rumeli'nin çeşitli kentlerinde geçiren Sadri Ertem, Darülfünun Edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümü'nü bitirdi. İstanbul'da çeşitli okullarda felsefe hocalığı yaptı. 1927 yılından ölünceye kadar pek çok dergi ve gazetede hikayeleri, incelemeleri yayınlandı. Eleştirel gerçekçilik akımının önde gelen yazarları arasında yerini alan Sadri Ertem, yazılarında edebiyatın çeşitli sorunlarını maddeci felsefenin etkisinde ve eleştirel gerçekçi bir sanat anlayışı doğrultusunda kuramsallaştırmaya yöneldi. Ertem'in eserlerinden bazıları Rusça, Fransızca, Almanca, İngilizce, Yunanca, Çince ve Arapçaya çevrilmiştir.

Faruk Nafiz Çamlıbel 08.11.1973

18 Mayıs 1898 yılında İstanbul'da dünyaya gelir. Bir süre tıp öğrenimi gören şairimiz, mezun olmadan okuldan ayrılır ve gazeteciliğe başlar. 1924 yılında Ankara Erkek Muallim Mektebi edebiyat öğretmenliği-ne atanır. 1932-1946 yılları arasında İstanbul'un en gözde okullarında edebiyat öğretmenliği yapar. 1933'te eski öğrencisi şair Behçet Kemal Çağlar ile birlikte Onuncu Yıl Marşı'nın sözlerini yazarlar. kara ve İstanbul'daki öğretmenlik yıllarında çeşitli dergi ve gazetelerde şiirleri, fıkraları yayınlanır. Mizah dergilerinde “Deli Ozan” ve “Çamdeviren” takma adlarıyla mizahi şiirler yazar. 1946'da siyasete atılır ve 1946'dan 27 Mayıs 1960 İhtilaline kadar Demokrat Parti İstanbul Milletvekili olarak TBMM'de görev yapar.

Rimbaud 10.11.1891

Henüz 16 yaşında yazdığı şiirlerde bile her şeyi yıkacağını söyleyen bir uğultu, bir sarsıntı vardı. Gele-nekseli yıktı; modern şiiri kurdu ve sustu. Tıpkı Mallarme'nin dediği gibi “O, nedensiz tutulmuş bir göktaşıydı, tek başına yanıp söndü”. Henüz 20'sinde bile değilken İngiltere, Almanya ve Belçika'yı gördü. İtalya, Hollanda, İsveç, Norveç, Kıbrıs, Mısır ve Etiyopya'ya gitti. Gittiği yerlerde çevirmenlik ve ticaret yaptı. O kadar sefil bir hayat yaşamıştı ki ne olursa olsun para kazanmak istiyordu; bu uğurda silah ve köle ticareti işine bile bulaştı. Eleştirmenler ve edebiyatçılar Rimbaud'nun kısacık ama etkili yazınını üç döneme ayırır: İlki şiddetin, el değmemiş hayvansı bir erkeğin, zapt edilemeyen kör bir dehanın dönemi; ikinci dönem simya arayışının, dönüşümün ve tinsel arınmanın dönemi; üçüncüsüyse karamsarlık ve acıyla yoğrulmuş, gizemli, görkemli, valvaç bir susuş.

Ercüment Behzat Lav 15.11.1903

İstanbul'da doğdu (1903). Ortaöğrenimini İstanbul Sultanisi'nde tamamladı. Berlin Stern Müzik Konservatuarı ve Reinhart Tiyatro Akademisinde okudu (1921-25). Gazetecilik, spikerlik, oyunculuk ve rejisörlük yaptı. 17 Kasım 1984 'te öldü.

İlk şiirini Servet-i Fünun-Uyanış dergisinde (1926) yayınlayan Ercüment Behzat, ilk kitabı S.O.S. ile tanındı. Ölçülü-uyaklı şiire ilk karşı çıkanlardan biri oldu: Gerçeküstücülük, fütürizm, kübizm gibi şiir akımlarını denedi, sonraları hümanist bir görüşte yazdı

Orhan Veli Kanık 14.11.1950

Orhan Veli Kanık, kısacık ömrüne sığdırdıklarıyla bugün bile düşününce insanı hüzünlendiren bir hayat yaşamış. Oradan oraya savrulan duygular, satırlar ve hayallerle dolu 36 seneyi sırtında ağır usul taşımış. Bıktığı, sıkıldığı, güldüğü, üzüldüğü her duygudan şiir yapmayı başarmış. Söylemesi dile kolay fakat öyle şeyler sığdırmış ki hayatına, bir şeylerin değiştiği yerden başka yeni şeyler ortaya çıkmış. Şiir akımları, kafiyele, uyaklar, dünyalar, rakı şişesindeki balıklar... O, her şeyin daha fazlasını yaşadı ve anlatamadıklarından şiirler yaptı.

1949 yılında Yaprak dergisini çıkarmaya başlar. Hatta yeni sayıya para yetiştirebilmek için paltosunu satmak zorunda kalır.

Ankara'da belediye işçileri tarafından açılan çukura düşerek yaralanır ve İstanbul'a geri döner.

Damar çatlaması sebebiyle başlayan kanama doktor tarafından doğru tespit edilemeyerek “alkol zehirlenmesi” teşhisiyle yanlış tedavi uygulandı. Aynı akşam komaya giren şair, hastanede hayatın kaybetti.

Melih Cevdet Anday 28.11.2002

13 Mart 1915 tarihinde İstanbul'da doğan Melih Cevdet Anday'ın çocukluğu Kadıköy Bahariye'de geçti. Ortaokula kadar İstanbul'da eğitim gördü. Liseyi ise Ankara'da, Gazi Lisesi'nde tamamladı. Lisede okuduğu sırada, Orhan Veli ve Oktay Rifat ile tanıştı. "Ukde" isimli şiiri ilk olarak 1936'da Varlık Dergisi'nde çıktı. Bunun ardından yazdığı şiirleri çeşitli dergilerde yayınlandı. Orhan Veli ve Oktay Rifat ile birlikte 1941 yılında Garip isimli şiir kitabını çıkardı.

Melih Cevdet Anday, İstanbul Belediye Konservatuvarı Tiyatro Bölümünde diksiyon, özel bir tiyatro okulunda mitoloji dersleri verdi. 1964-1969 yılları arasında TRT'de yönetim kurulu üyeliği, 1979-1980 yıllarında da Paris'te eğitim müşavirliği görevlerinde bulundu.

Sevgi Soysal 22.11.1976

30 Eylül 1936'da İstanbul'da doğan Sevgi Soysal, Alman asıllı Anneliese Rupp (Aliye Yenen) ile İmar ve İskan Bakanlığı bürokratlarından Mithat Yenen'in kızıdır. 1952 yılında Ankara Kız Lisesi'ni, 1956 yılında da Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Klasik Filoloji Bölümü'nü bitirir.

İlk öykü kitabı Tutkulu Perçem, 1962 yılında yayımlandı. 1965'te "Zafer Madalyası" oyununda tanıştığı Başar Sabuncu ile evlendi. Aynı yıl TRT'de program uzmanı olarak çalışmaya başladı. 1965-69 yılları arasında Papirüs ve Yeni Dergi'de öyküleri yayımlandı. Bu arada tezini vererek arkeoloji diplomasını aldı. 1968'de teyzesi Rosel'in kişiliğinden yola çıkarak, birbirine bağlı öykülerden oluşan Tante Rosa'yı yazdı. 1970'te kadın-erkek ilişkisi ve evlilik temasını işlediği ilk romanı Yürümek'le TRT Sanat Ödülleri Yarışması Başarı Ödülü'nü kazandı.

Celal Sahir Erozan 16.11.1935

Atatürk'ün kurduğu Türk Dil Kurumu'nun dört kurucu üyesinden biridir. Şair olarak tanınan Celal Sahir, şiir yazmaya çocukluk döneminde başlamış; dokuz yaşındayken güzel şiir okuduğu için 2. Abdülhamit'in dikkatini çekmiştir. Bu nedenle sık sık sarayda padişahın konduğu olmuş, ona şiirler okumuş "liyakat nişanı" almıştır. Celal Sahir, 1903'te "Hariciye Nezâreti"nde görev başlamış, 1907'den sonra Kabataş ve Mercan Liseleğinde edebiyat öğretmenliği yapmıştır. Meşrutiyetin ilanını izleyen günlerde Celal Sahir, bir yandan "dilini sadeleştirilmesini" isteyen aydınların yanında olmuş, bir yandan da yazınsal yaşamına türlü etkinlikler katmıştır. 1. Kitap, 2. Kitap, 3. Kitap adıyla aylık bir dergi, yine kısa bir süre de Demet adlı bir kadın dergisini çıkararak burada kadın haklarını savunmuştur.

Kasım Ayında Dünyaya Gelen Ustalarımız

Dostoyevski 11.11.1821

Fyodor Mihailoviç Dostoyevski (1821-1881) bir doktorun oğlu olarak 30 Ekim 1821'de Moskova'da, Petersburg'da, babasının doktor olarak görev yaptığı Yoksullar Hastanesi'ne ait bir apartmanda doğdu. Çocukluğunu burada, zorba ve çoğu zaman sarhoş babayla hasta anne arasında geçirdi. Çok geçmeden annesi ölünce katı disiplinli Petersburg mühendis okuluna gönderildi. Mühendislik okulunun bilimsel ve askerî disiplini okumak, kitaplar yazmak isteyen Dostoyevski'nin temayülüyle hiç bağdaşmıyordu.

Dostoyevski'nin ilk kitabı İnsancıklar, 1846 yılında yayımlandı. Bu eserin ardından yazdığı kitaplarla beklediği başarıya ulaşamayan Dostoyevski'nin umudu kırıldı ve politikayla ilgilenmeye başladı. Ezilenler (1861) ve Ölüler Evinden Anılar (1862) adlı eserleri yazdı. Kardeşiyle birlikte iki dergi çıkardı. 1862'de arzuladığı Avrupa seyahatini gerçekleştirdi. Sara nöbetleri ve kumar bağımlılığı yüzünden maddi açıdan darlığa düştü. Bu dönemde Yeraltından Notlar (1864), Suç ve Ceza (1866), Kumarbaz (1866), Budala (1868), Ebedi Koca (1870) ve Ecinniler (1872) gibi eserleri yazdı.

İlhan Berk 18.11.1918

1918 yılında Manisa'da doğan İlhan Berk yedi çocuklu, yoksul bir ailenin en küçük çocuğudur. Doğduğu yıllar, kurtuluş mücadelesinin verildiği dönemler olduğu için genel olarak bir yokluk söz konusudur zaten ve bunun etkileri ilerde şairin şiirlerinde görülecektir.

Balıkesir Necatibey İlköğretim Okulunu ve Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Fransızca Bölümünü bitirdikten sonra çeşitli şehirlerde öğretmenlik yapmaya başlar. Ama kafasında iyi bir öğretmen olup olmadığına dair soru işaretleri vardır sürekli. Genelde de iyi bir öğretmen olmadığını düşünür ve istifa eder.

1956 yılından itibaren on üç yıl boyunca Ankara'da Ziraat Bankasının Yayın Bürosu'nda çevirmenlik yapar ve modern dünya şiirinin iki büyük şairi sayılan Arthur Rimbaud ve Ezra Pound'un şiirlerini çevirerek kitaplaştırır. Bundan sonra kendini tamamen yazıya verir. "Kül" adlı kitabıyla 1979 yılında Türk Dil Kurumu ve "İstanbul" kitabı ile de 1980 yılında Behçet Necatigil Şiir Ödülleri'ni kazanır.

Sait Faik Abasıyanık 23.11.1906

Onunla erken yaşlarda tanıştıysanız, insana ve sevgiye inancınız, umudunuz başınıza ne gelirse gelsin baki kalır. Hayvanlara, mahallenin delisine, diğerlerinden başka duran çocuklara, berduşlara, salâş meyhanelere farklı gözle bakarsınız

Sait Faik Adapazarı'nda dedesinin evinde 18 Kasım 1906'da doğdu

1920'de Yunan işgali ile ailesi oradan oraya göçerken Sait Faik, Adapazarı İdadisi'nde öğrenciydi. Ailesi 1924'te rotayı İstanbul'a çevirince, Şehzadebaşı'na taşındılar ve o da İstanbul Erkek Lisesi'ne kaydoldu. Onuncu sınıfa kadar burada okuyan ünlü yazar, Arapça öğretmeni Seyit Salih Efendi'nin sandalyesine iğne koyunca 41 arkadaşıyla birlikte okuldan atıldı 22 yaşında İstanbul Üniversitesi'nde edebiyat okumaya başladı. Artık Beyoğlu'nu arşınlayıp, Şehzadebaşı'ndaki kahvelerde geziyor, sanat ve edebiyat ortamlarıyla tanışıyordu.

Çoğunlukla şehirli alt sınıfın hayatını yazan Abasıyanık, balıkçı, işsiz, kıraathane sahibi gibi karakterleri eserlerinde ağırladı. Üslûbu sade, mütevası ve sıcak-kanlıydı. Tek bir cümlemin bile samimiyeti şüphe götürmezdi. Satırlarından, az da olsalar dizelerinden, ince ince hüznün ve yalnızlık akmasına rağmen, muzip ve müstehziydi.

Samiha Ayverdi 25.11.1905

1906 yılında İstanbul'da doğan Ayverdi, çocukluğunu o dönemin en renkli semtlerinden olan Şehzadebaşı'nda geçirmiş, resmi öğrenimini Süleymaniye Kız Numune Mektebi'nde yapmıştır (1921). Bu eğitimden sonra özel öğrenim görmüş, kültürlü bir aile çevresinde kendisini yetiştirmiştir.

Ramazanoğulları"ndan olduğunu söyleyen, "bir ceddin yeniçeri, bir ceddin Macar ellerinde yatan Gül Baba" diyen Ayverdi, dindar bir çevre içinde yetişmiş, Osmanlı-İslam uygarlığına derinden bağlanmıştır. Romanları yanısıra çeşitli inceleme yapıtları da veren Samiha Ayverdi'nin, dünya görüşü açısından muhafazakar bir yazar olduğunu belirtmek gerekir

HER ŞEY GÜZEL OLACAK

Ölümünü öğrendiğim gün, tanıştığımız o güzel caddedeydim. Dünyam başıma yıkılmıştı. Bütün yaşama dair umutlarım sönmüş gibiydi. Beyoğlu'nda güzel lisemin önünden geçerken anılarımı yâd ederken olan biten her şey gözümün önünden geçti.

Galatasaray Lisesine büyük umutlarla gelmiştim. 'Nejat, sonunda başardın be oğlum, emeklerin boşa gitmeyecek' demiştim kendi kendime. İlk günümünden yurt ortamına alışmış, herkes ile iyi ilişkiler kurmuştum. Gel zaman git zaman, çalışmaya bile başlamıştım. Beyoğlu'nun gözde mekanı olan İstiklal Caddesi'nde bir kaset dükkanında iş bulmuştum. Okuldan sonra buraya gelir hem müzik dinler hem çalışırdım. En yakın arkadaşım Cüneyt de arada uğrardı. Biz rock gençliği idik sonuçta kanımız deli akardı. Dükkânın arka tarafındaki stüdyoda çalışırdık, çok güzel sesi vardır Cüneyt'in. Dinlerken kendinizi başka diyarlarda bulabilirsiniz. Genelde akustik gitarla eşlik ederdim ona. Övünmek gibi olmasın ama ben de fena değilimdir gitarda. Ama daha önce hiç başkasına çalmamıştım gitarımı...

İşte bu kasetçide rastlamıştım ilk kez ona. Yine okul çıkışında kasetçiye uğramış, kasada oturup o zamanlar yeni çıkmış olan Mirkelam grubunu dinliyordum. İçeriye birinin girdiğini kapı sinekliklerinden anlamıştım. Onu ilk gördüğümde tutulmuştum. Sarıya çalan açık kahverengi saçları omuzlarından süzülüyordu. Gözleri dikkatleri kendisine çeken büyüleyici bir ela idi. Kaşları, bir virtüözün elinde halinden memnun bir kemana benziyordu. 'Buyurun nasıl bir şeye bakmıştınız?' sorusunu sorduğumda kendimde değildim. 'Ya Levent Yüksel'in bir şarkısı vardı neydi, heh Tuana idi sanırım.' dedi ve ben o an şaşkınlıktan afalladım. O da bunu anlayınca 'Ben buradayım' manasında el hareketleri yaptı. Tuana benim hep çaldığım klasik bir parçaydı tabii herkesin de aynı şekilde. Ama ben başka çalardım onu. Duygumu katar, sözcükleri oynatırdım adeta. Sonra bir adım attım 'Kasedi de mevcut ama isterseniz size başka bir şey de ayarlayabilirim.' dedim. Sonra ne olduğunu sorunca ben de gitarımı bir koşu kapıp yanında bitiverdim. Alaycı bir gülümsemeyle 'Herkes çalabiliyor demek bu şarkıyı.' dedi.

Ben de 'Ben herkes gibi değilimdir.' diyip bir gülümseme attım. Sonra başladım çalmaya. O sırada bir şey fark ettim: Bakışları tüm şarkı boyunca bana çevrilmişti ve o kadar güzel bakıyordu ki... Şarkı bitiminde tanıştık. Ezgi'ymiş ismi. Ne kadar güzel bir isim diye düşünmüştüm. Ve asıl can alıcı kısmı, yan flüt çalıyormuş. O gün oturup kendimizden konuştuk. Zamanın nasıl geçtiğini anlayamadık bile ve bir bakmışız ki evleniyoruz desem inanır mısınız? Dügün şarkımızı bile seçmiştik: Tuana. Bizim tanışmamıza vesile olan o şarkı şimdi dügün şarkımız oluyordu...

3 sene gerçekten harika bir hayat sürdük. Sanki cennetteydik. Ama her güzel şeyin bir sonu vardır... Keşke olmasaydı. Soğuk bir şubat ayında akşam evde oturmuş film seyrederken bir anda gelen bitmek bilmeyen baş ağrısıyla hastaneye gittik. Ezgi'ye 'Her şey iyi olacak, merak etme.' derken acı bir şekilde tümör teşhisi konuldu. Sondan bir önceki evredeymiş. Biz doktorun odasında şaşkınlıktan yıkılıyorduk. Ezgi'min durumu kötüleşiyordu her geçen gün. O kötüleştikçe sanki hayatımın ezgileri yavaş yavaş kısılıyordu...

İşte şu anda buradayım. 17 Kasım günü, evime yetişmeye çalışırken Galatasaray Lisesi'nin önündeyim. Annesi evde Ezgi ile ilgileniyordu. Yetiştim anne, yetiştim!.. O sırada kan ter içindeyken bir telefon geldi. Kayınvalidem arıyordu. 'Çabuk gelmen lazım... Seni görmesi lazım!' dedi. Ben de o sırada İstiklal Caddesi'nde kasetçinin önündeydim. Koşarak eve vardım. Ezgi; o güzel yüzlü, daima gülümseyen, hiç kimseyi incitmemiş o hayatımın kadını gözlerimin önünde can çekişiyordu. Onun ile son bir kez bakiştık. Bana o ela gözleriyle bakıp 'Her şey güzel olacak...' dedi. Ve o ince dudaklarını dudağıma değdirdi. İşte o an, bir anda bütün her şeyimin o dudaklarla beraber gittiğini anladım. Hayatımın kadını o anda bana ve dünyaya gözlerini yummuştu. Ama bana tek bir yaşam ümidi vermişti, tüm hayatımı ayakta tutan tek şeyi: 'Her şey güzel olacak...'

CAN KAN YAZGAN

ÖĞRENCİ GÖZÜNDEN ÖĞRETMEN OLMAK

“Milletleri kurtaranlar yalnız ve ancak öğretmenlerdir. Öğretmenden, eğiticiden mahrum bir millet henüz millet adını alma yeteneğini kazanamamıştır.”

Mustafa Kemal ATATÜRK

Bazen aileden biri, bazen kimseye anlatamadığımız şeyleri anlattığımız bir sırdaştır öğretmenlerimiz. Sadece yeni bir bilgi öğretmek değil, bize göremediğimiz pencereleri gösterirler. Yol göstericidir öğretmenler, her nesilde emekleri vardır. Bir mühendisi de öğretmen yetiştirmiştir, bir öğretmeni de. Haftanın beş günü değil, her gün öğretirler.

Orası kötü, burası uzak demeden yurdun her yerinde bilmediğimiz zorluklarla görev yaparlar. Herkes der: “Öğretmenlerin hakkı ödenmez.” diye. Evet, ödenmez. Emekleri hepimiz üzerinde çok büyüktür.

Başta başöğretmenimiz Mustafa Kemal Atatürk'ün sonra da işini sevgi ve hakkıyla yapan bütün öğretmenlerimizin Öğretmenler Günü'nü kutlarım.

EYLÜL KAPAN

EMEĞİ GEÇENLER

EDİTÖR

EMEL ADIGÜZEL
TUĞÇE SOYAT

DESTEK

SİNEM BEKEN
DİLEK YAŞAR
AYŞEGÜL BENLİ

ÖĞRENCİLERİMİZ

AHMET TUĞRUL ALVER
ALARA ER
ARDA ÇIKLA
ASLI ERDOĞAN
BAHAR KAYACI
CAN KAAAN YAZGAN
CEMRE ACAR
DEFNE BAYRAKÇI
DEFNE ÖZGÜR
DURU BİLGİLİ
ECEM KÜÇÜK
EFE CAN PEHLİVAN
EYLÜL KAPLAN
EZEL AKKAYA
İLAYDA NİL EREN
NARİN ARAT
NEHİR UZTUĞ
NEHİR YARIZ
NİDA ERGÜN
ÖYKÜ TIRPAN
PINAR IŞIK KAYA
SELEN AVCI
SILA BİLGİLİ
YAĞMUR ÇETİN

GRAFİK TASARIM

EMİNE AYTEKİN
İREM AKIN